

Jobb az Úrhoz menekülni,
mint emberben
reménykedni.
Jobb az Úrhoz menekülni,
mint fejedelmekben
reménykedni.

Zsolt 118, 8-9

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXXI. évf. 29. • (4012.)
2025. július 20. • Ára 445 Ft

A megdöbbentő szeretetről

Wagner Viktória szociális testvérre emlékeztek a kecskeméti Wojtyła-központban

Fotó: Lambert Attila

Emlékoszlopot állítottak az alapításának 20. évfordulóját ünneplő kecskeméti Karol Wojtyła Barátság Központban Wagner Viktória szociális testvérre emlékezve. Július 10-én Pintér Gábor érsekkel, Új-Zéland és Óceánia apostoli nunciusával (képiükön balról) és Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsekkel ünnepeltek a ház barátai, támogatói.

Húsz éve, hogy civil összefogásból létrejött Kecskeméten a Karol Wojtyła Barátság Központ. A mára a városban és annak határain kívül is közismertségnek örvendő Wojtyła-ház közössége egyszerre ünnepelte a jubileumot és Wagner Viktória nővér új emlékoszlopának megáldását. Az egybegyűlteket Farkas Pál, a Wojtyła-ház munkatársa köszöntötte.

Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek köszönetet mondott a húsz év szolgálatért a „felebaráti szeretet gyakorlóinak”, akik elkötelezetten segítenek a „test és lélek” rászorultjain. „Ehhez

kívánok további évtizedeket” – fogalmazott. Pintér Gábor érsek, Új-Zéland és Óceánia pápai nagykövete személyes elményét osztotta meg: amikor 2005-ben Farkas József elmondta neki álmat a központ létrehozásáról, ő, aki magát a realitások talaján álló embernek tartja, azonnal érezte, hogy ezt meg kell valósítani, mert ez a Jóisten műve lesz. Bátorította és támogatásáról biztosította az alapítót. Ma öröm számára, hogy tanúja lehet: a megvalósult Wojtyła-ház nem pusztán épület, nem pusztán karitatív, logisztikai központ, hanem kisugárzása, szinte személyisége is van. Ott hon, közösség, reményforrás azok számára, akik testileg, lelkileg, társadalmi szinten rászorulnak. Méltatta a munkatársak nyitottságát, szolgálatkészségét, hogy képesek párbeszédet teremteni. „A Wojtyła-ház a közösségi összefogás, az evangéliumi szeretet példája Kecskeméten. Ma új lendületet veszünk, írjuk a jövőt, hogy a ház továbbra is kitarja kapuit” – fogalmazott.

(Folytatás a 3. oldalon)

Viharok után
Segélyszervezetek támogatják a helyreállítást
3. oldal

Búcsú M. Kiss Sándor
professzortól
11. oldal

Katolikus Karitás

További segítség az erdélyi árvízkárosultaknak

A Katolikus Karitás – Caritas Hungarica eddig összesen húszmillió forinttal segítette a háromszéki árvízkárosultakat: az azonnali támogatás után július 9-én újabb, tizenhatmillió forintos adományt adtak át a Gyulafehérvári Caritasnak újjáépítési célokra, valamint személyesen juttattak el tartósélelmiszer-csomagokat rászoruló családoknak.

(Folytatás a 7. oldalon)

Az élet igazi forrása

A remény üzenetét hordozta az egerszalóki találkozó

Az idej egerszalóki ifjúsági találkozót és lelkigyakorlatot július 10. és 13. között rendezték meg. Ez volt az első alkalom, hogy a rendezvényt alapító és hosszú ideje éltető piarista szerzetes pap, Kerényi Lajos nem tudott személyesen részt venni a programon.

(Folytatás az 5. oldalon)

Ugyanabban a szőlőben dolgozunk

Beszélgetés Törő Andrással,
a Pápai Magyar Intézet rektorával

Törő András majd egy éve látja el a római Pápai Magyar Intézet (PMI) rektori teendőit. Emellett számos más, színes és sokrétű terület felügyeletéért is felel. Római tapasztalatai mellett arról kérdeztük, hogyan emlékszik vissza Ferenc pápára, miként élte meg XIV. Leó pápává választását, és milyen az Örök Város a szentév különleges időszakában.

(Interjú a 9. oldalon)

Máriát követve lássuk meg Isten akaratát!

Hálát adtak a megszületett gyermekekért
Vértessomlón

Idén minden eddigénél többen érkeztek a vértessomlói Sarlós Boldogasszony-kegytemplom búcsúünnepére: július 6-án a templomtér és környéke is teljesen megtelt hívőkkel és zárandokokkal. Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök megáldotta a gyermekekre váró házaspárokat, és a templomban tizenheten helyezték el ezüsthálaszívet azoknak a gyermekeknek a nevével, akiknek születéséért a kegyhelyen imádkoztak.

(Folytatás a 8. oldalon)

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

Ünnepeljük együtt
Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását
Veszprémben 2025. szeptember 6-án, szombaton!

Csak a szemlélődő tekintet vezethet ki az ökológiai válságból

XIV. Leó homíliája Castel Gandolfóban

A Szentatya július 9-én délelőtt koncelebrált szentmisét mutatott be a teremtésvédelemért a Castel Gandolfó-i pápai rezidencia kertjében található Borgo Laudato si' Központban. Ezen a misén már a július 3-án közzétett, a teremtett világ megőrzéséért szóló új miseszöveget használták. Beszédének első felét a Szentatya rögtönözve mondta. A pápa július 6-tól kezdődően a Rómától huszonöt kilométerre fekvő városba utazott, hogy július 20-ig ott pihenjen. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes homíliájának fordítását közzétesszük.

Ezen a szép napon mindenekelőtt arra szeretnék hívni mindenkit, kezdve magammal, hogy éljük meg azt, amit mondhatni egy „természetes” székesegyház szépségében ünneplünk, a növényekkel és a teremtés oly sok elemével, melyek idehozta bennünket, hogy az eucharisziát ünnepeljük, melynek jelentése: 'hálaadás az Úrnak'. Sok minden van ezen a szentmisén, amiért hálát akarunk adni az Úrnak: ez a mise lehet az első, amelyet a teremtett világ őrzéséről szóló új miseszöveggel mondunk, amely több vatikáni dicsőítésum munkájának a gyümölcse.

Én személyesen is szeretnék köszönetet mondani a jelenlévők közül sokaknak, akik e téren dolgoztak a liturgiáért. Mint tudjátok, a liturgia az életet képviseli, ti pedig ennek a Laudato si' Központnak az élete vagytok. Szeretnék köszönetet mondani ebből az alkalomból mindazért, amit Ferenc pápa e csodálatos inspirációját követve tesztek, aki ezt a kis részt, ezeket a kerteket, ezeket a tereket éppen azért adta, hogy folytassuk azt az oly fontos küldetést mindannak tekintetében, amit tíz évvel a Laudato si' közzététele után tudunk: a teremtett világ, közös otthonunk gondozásának szükségességéről van szó.

Itt úgy érezhetjük magunkat, mint ha az első századok ősi templomaiban lennénk, amelyeknek volt keresztelő-

medencéjük, és azon áthaladva lehetett csak belépni a templomba. Nem szeretnék ebben a vízben megkeresztelkedni... Viszont annak a szimbóluma, hogy átmegyünk a vízben, hogy megtisztuljunk minden bűnünkől, gyarlóságunktól, és így belépeshetünk az Egyház nagy misztériumába, olyasmi, amit ma is megtapasztalunk. A mise elején a megtérésért, saját megtérésünkért imádkoztunk. Szeretném hozzátenni, hogy imádkozunk kell annak a temérdek embernek a megtéréséért is, Egyházon belül és kívül, akik még mindig nem ismerik fel közös otthonunk gondozásának sürgősségét.

Azt a sok természeti katasztrófát, amelyet ma is látunk a világban szinte nap mint nap, oly sok helyen, oly sok országban, részben az ember túlkapásai okozzák, az ember életmódja okozta. Fel kell tehát tennünk magunknak a kérdést, vajon mi magunk megéljük-e ezt a megtérést..., pedig mennyire szükségünk volna rá! Mindezek elmondása után, van egy homíliám is, melyet előkészítettem és meg fogok osztani, csak egy kis türelmet kérek: van itt néhány elem, melyek valóban segítenek folytatni ezt a délelőtti elmélkedést, megosztva ezt a családi és derűs pillanatot egy olyan világban, amely ég, mind a globális felmelegedés, mind a fegyveres konfliktusok

miatt, amik oly időszerűvé teszik Ferenc pápának a Laudato si' és a Fratelli tutti kezdetű enciklikájának üzenetét. Magunkra ismerhetünk ebben a most hallott evangéliumban, megfigyelve a tanítványok félelmét a viharban, azt a félelmet, amely az emberiség nagy részének a félelme. De a jubileumi év közepén mi valljuk – és többször is kimondhatjuk -: van remény! Jézusban találkoztunk vele. Ő még ma is lecsendesíti a vihart. Az ő ereje nem felfogat, hanem teremt; nem pusztít, hanem léte, új életet ad. És mi is megkérdezzük: „Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a víz is engedelmeskedik neki?” (Mt 8,27).

Az ebben a kérdésben jelen lévő megdöbbenés az első lépés, amely kihoz bennünket a félelemből. Jézus a galileai tónál lakott, és ott imádkozott. Ott hívta el első tanítványait: életük és munkájuk helyén. A példázatok, melyekkel Isten országát hirdette, mely kapcsolatot mutatnak az ottani földdel, az ottani vizekkel, az évszakok ritmusával és a teremtmények életével. Máté evangélista a vihart „földindulásként”, „a földként” írja le, a szeizmosz szót használva. Máté ugyanezt a kifejezést fogja használni a földrengésre, amely Jézus halálának pillanatában és feltámadásának hajnalán történt. Krisztus e felfordulás fölé emelkedik, egyenesen állva: az

evangélium már itt felfedeztetni velünk a feltámadottat, aki jelen van feldúlt történelmünkben. Az, hogy Jézus megdorgálja a szelet és a tengert, az ő életadó és megmentő erejét mutatja, mely felülmúlja azokat az erőket, amelyekkel szemben a teremtmények elveszetteknek érzik magukat.

Kérdezzük hát meg újra: „Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a víz is engedelmeskedik neki?” (Mt 8,27). A Kolosszeieknek írt levél imént hallott himnusza, úgy tűnik, épp erre a kérdésre ad választ: „Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsőszülötte. Mert benne teremtett minden a mennyben és a földön” (Kol 1,15–16). Tanítványai azon a napon, a viharok kiszolgáltatva, a félelem szorításában, még nem vallhatták meg ezt a tudást Jézusról. Mi ma, a ránk hagyományozott hitben viszont folytathatjuk: „Ő a testnek, az Egyháznak a feje. Ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül, hogy övé legyen az elsőség mindenben” (Kol 1,18). Ezek olyan szavak, amelyek elköteleznek bennünket a történelem során, élő testté tesznek bennünket, azzá a testté, amelynek Krisztus a feje.

A küldetésünk, hogy a teremtett világot őrizzük, és hogy békét és kiengesztelődést vigyünk neki, az magának Krisztusnak a küldetése: az a küldetés, amelyet az Úr bízott ránk. Mi meghalljuk a föld kiáltását, meghalljuk a szegények kiáltását, mert ez a kiáltás elérte Isten szívét. A mi felháborodásunk az ő felháborodása, a mi munkánk az ő munkája. E tekintetben a zsoltáros éneke inspirál bennünket: „Az Úr szava a vizek fölött, a dicsőség Istene mennydörög, az Úr a hatalmas vizek fölött. Az Úr szava tele erővel, az Úr szava tele fönséggel” (Zsolt 29,3–4).

Ez a hang próféciára kötelezi az Egyházat, akkor is, amikor ez azt a merészséget követeli meg, hogy szembeszálljon e világ fejedelmeinek pusztító hatalmával. A Teremtő és a teremtmények közötti elpusztíthatatlan szövetség ugyanis mozgósítja elménket és igyekezetünket, hogy a rosszat jóra, az igazságtalanságot igazságosságra, a kapzsiságot közös-

segýállásra fordítsuk. Az egy Isten végtelen szeretettel teremtett mindent, életet adva nekünk: ezért nevezi Assisi Szent Ferenc a teremtményeket fivérnek, nővéreknek, anyának.

Csak a szemlélődő tekintet változtathatja meg a teremtett dolgokhoz való viszonyunkat, és vezethet ki bennünket az ökológiai válságból, melynek oka az Istennel, a felebarátnkkal és a földdel való kapcsolatunk megszakadása a bűn miatt (vö. Ferenc pápa: Laudato si' enciklika, 66). Kedves testvéreim, a Borgo Laudato si', ahol vagyunk, Ferenc pápa intuíciója szerint olyan „műhely” kíván lenni, amelyben megélhetjük azt a harmóniát a teremtéssel, amely gyógyulás és kiengesztelődés számunkra, új és hatékony módokat találva ki a ránk bízott természet megőrzésére. Imáimról és bátorításomról biztosítok benneteket, akik elkötelezetten dolgoztok e projekt megvalósításán.

Az eucharisztia, melyet ünneplünk, értelmet ad munkánknak és fenntartja azt. Ahogy ugyanis Ferenc pápa írja, „a teremtett valóság az Oltáriszent-ségben találja meg legnagyobb felmagasztalását. A kegyelem, mely általában érzékelhető formában nyilvánul meg, bámulatos kifejeződést nyer, amikor maga Isten – emberré válva – odáig megy el, hogy etellé teszi magát teremtménye számára. Az Úr a megtestesülés misztériumának csúcspontján egy anyagdarabon keresztül akart eljutni lényünk legmélyébe. Nem felülről, hanem belülről, hogy saját világunkban találkozhassunk vele” (Ferenc pápa: Laudato si' enciklika, 236). Erről a helyről azzal szeretném zárni e gondolatokat, hogy rátok bízom azokat a szavakat, amelyekkel Szent Ágoston a Vallomások utolsó lapjain kozmikus dicséretben kapcsolja össze a teremtett dolgokat és az embert: Ó, Uram, dicsérnek alkotásaid, hogy szeressünk téged. Szeretünk, Uram, hogy műveid dicsérjenek téged” (Szent Ágoston: Vallomások, XIII, 33,48). Ezt a harmóniát árásszuk a világban!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Castel Gandolfo

A Szentatya fogadta Volodimir Zelenszkij ukrán elnököt

A Szenszéli Sajtóközpont tájékoztatása szerint július 8-án, kedden délelőtt XIV. Leó pápa magánaudiencián fogadta Volodimir Zelenszkij ukrán elnököt a Castel Gandolfó-i rezidencián.

A pápa és az ukrán elnök a jelenleg zajló háborúról, valamint az igazságos és tartós béke sürgető szükségességéről tárgyalt. A szívélyes megbeszélés során ismét megerősítették a párbeszéd jelentőségét, amely elsőbbséget élvez a konfliktust lezáró lehetőségek között. A Szentatya kifejezte szomorúságát az áldozatok miatt, és elmondta, továbbra is imáiban hordozza az ukrán népet, közel áll hozzájuk, és támogat minden olyan törekvést, amely a foglyok kiszabadítására és a közös megoldások keresésére irányul.

XIV. Leó pápa ismét jelezte: kész fogadni Oroszország és Ukrajna küldötteit a Vatikánban békétárgyalásokra.

*

A Castel Gandolfó-i találkozó után Volodimir Zelenszkij elnök újságírók kérdéseire válaszolva elmondta, nagyon hálás érte, hogy a pápa fogadta őt; megköszönte a Szentatya és a Vati-

kán támogatását, különösen az Oroszországba elhurcolt ukrán gyermekek ügyében. Az elnök megerősítette Ukrajna elkötelezettségét a béke mellett, aminek megteremtésében nagyon számítanak a Vatikán és XIV. Leó pápa segítségére abból a szempontból, hogy helyszínt biztosítsanak a magas szintű vezetők jelenlétében zajló tárgyalásoknak.

Fordította: Verestói Nárcisz
Forrás: Szenszéli Sajtóközpont
Fotó: Vatican News

Tanítványi zárandoklatra buzdít a pápa

XIV. Leó pápa július 5-én Dániából, Írországból, Angliából, Walesből és Skóciából érkezett zárandokokat üdvözölt a Vatikánban a szentévi római látogatásuk részeként. A Szentatya az Észak-Európából érkezett fiatalokat és tanárokat arra buzdította, hogy hallgassanak Isten hívására, és folytassák tanítványi útjukat.

A csoport tagjai egyrészt a koppenhágai egyházmegye fiataljai voltak, akiket a Brit-szi-

getekről érkezett számos tanárral együtt fogadott a pápa. XIV. Leó megköszönte mindenkinek a jelenlétét, és megjegyezte: „Országaitok számtalan zárandoka nyomdokaiban jártok, akik évszázadok óta ugyanezt a zárandoklatot tették meg az Örök Városba.” A zárandoklat céljáról elmélkedve a Szentatya kiemelte, hogy az „időt és teret kínál az Istennel való mélyebb találkozásra”, távol a mindennapi élet zavaró tényezőitől. Az ilyen élmények lehetővé teszik a Szentlélek számára, hogy a szívüket jobban Krisztuséhoz alakítsa.

A jelen lévő fiatalokat arra buzdította, hogy a zárandoklatot használják fel az imádság és a megkülönböztetés lehetőségeként, és hogy

hallják meg „világosabban Isten hangját, amely mélyen a szívetekben hív titeket”. A pedagógusokhoz fordulva XIV. Leó a jövő generációinak nevelésében betöltött szerepükről beszélt. Arra ösztönözte őket, hogy ápolják saját kapcsolatukat Krisztussal, aki „minden hiteles tanítás mintáját adja nekünk”.

Végül a pápa arra emlékeztette a zárandokokat, hogy útjuk nem ér véget Rómában. „A zárandoklat nem ér véget, hanem fókuszba áthelyeződik a mindennapi tanítványi zárandoklatra” – mondta. Hozzátette: a hit útját Isten irgalma, a szentek tanúságtétele és mások támogatása segíti.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: ANSA

A megdöbbentő szeretetről

Wagner Viktória szociális testvérre emlékeztek a kecskeméti Wojtyła-központban

(Folytatás az 1. oldalról)

Kecskemét város nevében Engert Jakabné, Kecskemét szociális ügyekért felelős alpolgármestere méltatta a Wojtyła-ház szolgálatát, a csendes,

Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek köszönetet mondott azoknak, akik segítenek a „test és lélek” rászorultjain

következetes és kitartó segítséget, hogy ételt, jó szót és odafigyelést nyújt a rászorulóknak, akik elveszítették a kapaszkodókat életükben. Hangsúlyozta, a házat valóban a barátság és befogadás légköre lengi körül: „Az elmúlt húsz év alapján példát mutat abban, hogy a rászorulókat segítése nem lehet sem egyszeri alkalom, sem kampányszerű, hanem összefogást igényel. A Wojtyła-ház ennek szellemében működik” – mondta.

Szécsi Gábor, a Pécsi Tudományegyetem dékánja azt fogalmazta meg, hogy az embert jelképek segítik, hogy érthetőbbé váljon számára a világ.

és amelyből kinőtt a Karol Wojtyła Barátság Központ, a gondoskodás, az emberi méltóság és a lelkiismeret jelképévé vált a városban. Hangsúlyozta, hogy akkor lesz élhető egy város, ha tud gondoskodni az elesettekről, ha együtt tud működni, gondolkodni velük.

A jubileum alkalmat adott arra, hogy megáldják Wagner Viktória (1907–1994) zöldkeresztes védőnő, szociális testvér, a „cigányok védőnője” emlékoszlopát. Wagner Viktória testvér Sebők Sándor, a főtí Szeplőtelen Fogantatás-templom plébánosa, mesterkanonok méltatta, aki még papnövendékként ismerte meg Viktória nővért,

és lett kiskundorozsmai otthonának rendszeres látogatója. „Fegyverünk a megdöbbentő szeretet” – idézte a cigányok között tevékenykedő védőnő módszerét. „Ha ez nincs, akkor minden hiába” – mutatott rá. Viktória nővér mindig megtalálta a legelesebbeket, egész életútja a segítségnyújtásról szólt. Várfalvi Marianna, a Magyar Védőnők Szakmai Szövetsége elnöke a védőnői szakma elismerését fogalmazta meg: számukra szakmai és hitbeli példa Viktória nővér élete, szolgálata. Bemutatta a Wagner Viktória Emlékbizottság tevékenységét, amely a Magyar

összegyűjtött emlékek alapján minél szélesebb körben megismertesse, élővé tegye – segítve a boldoggá avatásához vezető folyamatot.

Az ünnepi beszédek után Pintér Gábor érsek megáldotta Wagner Viktória emlékoszlopát, mely Borsos István ízsáki kőfaragó mester alkotása, majd elhelyezték az emlékezés koszorúit. Az eseményen közreműködött Lakatos Máté, a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház színművésze, valamint a Kecskemét Táncegyüttes.

A Wojtyła-ház alapítója Farkas P. József. 2006-ban kapták az önkormányzattól használatba a helyi műemléki védetség alatt álló épületet, hogy szociális intézményt létesítsenek benne. Széles körű összefogással újjátöltötték fel az erősen leromlott állapotú ingatlant, és fejlesztik azóta is. Nap mint nap százhusz rászoruló – idősök, kisnyugdíjasok – jár ebédelni a Kecskemét belvárosától néhány perc sétára lévő, egy lakótelep házai között megbúvó Wojtyła-központba. A segélyszervezet legfőbb küldetésének a közösségépítést tekinti, ezért rendszeresen kulturális programokra, kirándulásokra hívja a támogatókat. Az adományozók, köztük

Pintér Gábor érsek megáldotta Wagner Viktória emlékoszlopát

Elkötelezetten gondozzák szűkebb és tágabb környezetüket, ezáltal maguk is segítőké válnak.

Wagner Viktória zöldkeresztes védőnő és szociális testvér Parasznyán született 1907. július 7-én. 1929-ben, huszonkét évesen kérte felvételét a Slachta Margit által alapított Szociális Testvérek Társaságába, itt kapott iránymutatást a védőnői hivatás vá-

kenységét Gyöngyösön. Ezután Szegváron dolgozott, ahol szülőotthont és egészségházat is alapított; majd Szentesen. Védőnői szolgálatot teljesített Csíksomlyón is. Tíz évet töltött Kistemplomtanyán (Bordány). Utolsó szolgálati helye az 1994. december 6-án bekövetkező haláláig Kiskundorozsma volt, ahol 1958. november 1-jétől 1967. február 12-ig, nyugdíjazásáig

Akkor értjük meg helyünket a világban, ha segítünk másokon, ha adunk és elfogadunk” – mondta. Kiemelte, hogy a Wojtyła-ház, amit Kecskemét város önkormányzata 2005 decemberében adott át a Porta Egyesületnek,

Védőnők Szakmai Szövetségének kezdeményezésére jött létre, hogy a névadó életpéldáját, hitbeli elköteleződését, szociális érzékenységét és a szegények, elesettek, cigányok támogatását, segítségét a hátrahagyott,

nagy cégek ügyvezetői és munkatársai, valamint számos önkéntes személyes jelenlétével és munkájával élteti az intézmény misszióját, de maguk a gondozottak is bekapcsolódnak a ház fenntartását biztosító munkákba.

lasztásához is. Szerzetesi fogadalmát 1935-ben Nagyváradon, örökfogadalmát pedig 1945-ben Budapesten tette. 1933-ban szerezte meg védőnői diplomáját, és a Zöldkeresztes Védőnői Szolgálat keretében kezdte meg tevé-

latta el védőnői szolgálatát, és ahol a cigánytelep közösségének és családjainak gondozása is az ő feladata volt.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

VIHAROK UTÁN

Megrongált tetőket javít, falakat szárít a Máltai Szeretetszolgálat

Falszárító gépek telepítésével és a sérült tetők helyreállításával segít a Magyar Máltai Szeretetszolgálat a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei Penészleken, ahol a július 8-i vihar száz lakóépületet rongált meg, valamint károkat okozott a település iskolájában, óvodájában és az orvosi rendelőben is. A karitatív szervezet emellett ácsokkal és építőipari szakmunkásokkal vesz részt a helyreállításban, munkatársai újrafóliázzák a vihar által lebontott tetőket, a kisebb sérüléseket pedig csepekkkel javítják ki, épületről épületre haladva a településen.

Penészlek a Felzárkózó települések program egyik helyszíne. A segítő programok központjaként szolgáló Jelenlét pont munkatársai a vihar után a külterületen, tanyákon élő idős embereket is felkeresték, hogy felmérjék, szükségük van-e segítség-

re. A vihar tűzfalakat és fákat döntött ki, áram- és telefonvezetéseket szakított le. A helyreállítást nehezíti, hogy a szolgáltatásokat még 11-én sem sikerült teljeskörűen helyreállítani.

Forrás és fotó: Magyar Máltai Szeretetszolgálat

A Katolikus Karitás segit a helyreállításban

A múlt hét elején az országon végigsöprő, rendkívüli erejű vihar jelentős károkat okozott több településen. A Katolikus Karitás tízmillió forint azonnali támogatást különített el a nehéz helyzetbe került családok számára – adta hírül a segélyszervezet július 11-én. A Karitás helyi és országos munkatársai a vihar sújtotta településeken, különösen az Egri Főgyűházmegye területén, többek között Tiszakeszin és Tiszatárjában végeztek/végzik a kárfelméréseket. A két településen tizenöt otthon helyreállításánál már segít a Karitás, de mindenképpen újabb igények is érkeznek. A helyiek összefogása példamutató: a közösségek azonnal megkezdtek a további beázások megelőzését, a helyreállításba pedig a Karitás építőanyagok biztosításával kapcsolódik be, és amennyiben szükséges, szakszerű kivitelezéssel is a települési önkormányzatokkal szorosan együttműködve. A legtöbb károsult szociálisan nehéz helyzetű, és többnyire alacsony komfortfokozatú lakásban él.

A viharkár érintettjeit adományokkal lehet támogatni a következő módokon: Online adományozás: a pénzádományok felajánlásánál kérik, hogy a „viharkár” adománycélt jelöljék meg. Átutalás: 12011148-00124534-00100008 (Közlemény: „Viharkár”); Adományvonal: a 1356-os szám hívásával hívásonként 500 Ft-tal járulhat hozzá a segítségnyújtáshoz.

Forrás és fotó: Katolikus Karitás

A BIBLIA ÜZENETE

Krisztus titka

Kol 1,24-28

A bennfentesek jól tudják, hogy a Kol 1,24-re mindig olyankor hivatkozunk, amikor a szenvedés titkáról van szó. Hogy a szenvedés – legalábbis Pálé és nyomában a miénk is – „kiegészíti Krisztus szenvedését”, és ezzel értelmet nyer. Kivilágosodik. Elveszti teljes sötéttségét. Mert az igazi szenvedés mindig súlyos titok. A miénk és a másoké is. Sosem jön jókor. Akárhogy készültünk, szoktattuk és edzettük magunkat, amikor igazán elér, akkor mégis nehéz. Legyen szó betegségről, fizikai fájdalomról vagy valamilyen veszteségről, esetleg kudarcélményről, többnyire csak utólag találjuk meg a helyét életünkben.

„Örömet szenvedek értetek, és kiegészítem testemben azt, ami hiányzik Krisztus szenvedéseiből, testének, az Egyháznak a javára.” Pál többször ír arról, hogy apostoli igyekezete közben nem sajnálja az áldozatot, sőt, minden látszat ellenére éppen a nehézségek elviselése hitelesíti őt (vö. 2Kor 4,7-18; 6,4-10). A betegség és fájdalom, ami gyakran inkább elzár másoktól, sajátos magányt okoz, most az együttérzés, a közösségvállalás gesztusával lesz értelmessé. A levélből nem tudjuk meg pontosan, miféle szenvedésre is gondol a szerzője, de a befefező sorok „bilincsré” utalnak (vö. Kol 4,18). A szakaszunk folytatása pedig kedvesen tanúskodik az együttérzés, az összetartozás értékéről. „Küzdök értetek”, „ha testileg távol vagyok is, lelkileg mégis veletek”, írja Pál (Kol 2,1.5). Ő nem szenvedni akart, hanem a meghívottak javára lenni, velük lenni, vigasztalni és erősíteni őket. S mintha közben fedezné fel, hogy mindaz, ami ezzel együtt jár,

nehézség és baj, szintén értelmet nyer. Nemcsak a kolosszeiekhez került közelebb, hanem Krisztushoz is.

A szenvedés tehát ránehezedhet az emberre, de ha van kiért, miért viselnie, ha azt tapasztalja, hogy ebben a helyzetben sincs egészen egyedül, valami megvilágosodik benne. Pál nem áll meg a saját szenvedésének említésénél. Valójában nem a szenvedés titkáról beszél, hanem Krisztus titkáról. A szenvedés értelmet kapott, mert az apostol ezáltal is közel akart lenni a levél címzettjeihez. Krisztus titka azonban még teljesebben szól egy hasonló közeledésről: hogy Isten feltárja mindeddig elrejtett titkát, s így megmutatja a múló idő valódi értelmét, mert a várakozást, a reménységet cél felé vezető. Krisztus pedig maga is közel akar lenni a benne hívőkhöz, olyannyira, hogy ő maga „bennetek a dicsőség reménye”. Először tehát a „titok” szó általános értelmével találkozunk: el volt rejtve, nem lehetett hozzáférni, de most Isten feltárta. Másodszor viszont a szó teológiai értelme jelenik meg: a misztérium, a beavatás, a szent közelsége és elérhetősége, szent jelenlét és gazdagság.

Van tapasztalatunk arról, hogy a másokkal vállalt közösség szenvedést (is) tartogat – mégis megéri? Ráérezünk már Krisztus jelenlétére, amikor a dolgok másként alakultak? Átéljük néha, hogy a világ rászorul az irgalom és a megváltás tapasztalatára, s ebben Krisztus titkának ismeretére? Az örvendő Pál most mintha ezekről tanúskodna és kérdezne...

Martos Levente Balázs

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (81.)

Az ószövetségi személyek közül Illés prófétát július 20-án külön ünneppel tiszteljük a Görög Egyházban. Érdekes, hogy sem a négy „nagy”, sem a tizenkét „kis” prófétának nincs külön ünnepe. Sőt, még a nagy „törvényhozó” Mózesnek sincs. Annak ellenére ünnepeljük Illés próféta napját, hogy nincs külön könyve a Bibliában. A tanítása viszont annál fontosabb: a végletekig kiállt az igaz Isten ügye mellett. A népet pedig arra buzdította, hogy ne sántikáljon kétfelé (1Kir 18,21). Mintha csak Jézusnak azt a tanítását előlegezte volna meg, hogy nem szabad két úrnak szolgálni (Mt 6,24). Földi éltének vége is kiemeli őt az egyszerű emberek közül. A *Szentírás* beszámol a mennybe vitetéséről, ami rajta kívül csak Hénoknak jutott osztályrészül (Ter 5,24). Illésről ezt olvassuk: „történt, hogy amint [ő és Elizeus] mentek és beszélgettek, egyszer csak jött egy tüzes szekér, tüzes lovakkal, s elválasztotta őket egymástól, aztán Illés a forgószéllel fölment az égbe” (2Kir 2,11).

Egyházunk a szertartások liturgikus szövegeiben hűségesen értelmezi és magyarázza Illés próféta egész történetét az ószövetségi *Szentírás* alapján. (Az külön téma lenne, hogy az *Újszövetség* hányszor említi Illést, illetve, hogy Jézus is hányszor hivatkozik rá.) A mennyekbe való ragadtatását már a vecsernye legelső éneke elmondja, hogy aztán még hét alkalommal forduljon elő a tüzes szekér témája a későbbiekben. Ez az első ének nagyon kifejező, mert Isten felé fordul; a szent közbenjárást kéri, mégpedig a legnagyobb dolog, az üdvösség elnyerése érdekében; végül az ünnepet is említi. Így szól a teljes szöveg: „Ki a teszbii Illést tüzes

szekéren a földről a magasságba emelted, isteni Ige, annak imái által üdvöztísd a téged buzgón dicsérőket és az ő szent és üdvösséges emlékét örömmel ünneplőket!”

Az ünnepi vecsernyében mindhárom ószövetségi olvasmány a *Királyok könyvéből* való. A próféta életének legjelentősebb eseményeiről szólnak. Az első olvasmányból (1Kir 17,1-24) Illésnek egy nagy erénye tűnik ki: az Istennek való engedelmesség. Kétszeresen is megteszi ezt, Isten gondviselésében bízva: mindig oda megy, ahová Isten küldi és rendeli.

A második olvasmány (1Kir 18,1.17-19,16) válogat a próféta életének legnagyobb eseményeiből. Elmondja, hogy Illés összegyűjti a népet Kármel hegyére, és ott érzékelhető módon bizonyítja be, hogy ki az igaz Isten. Az égből tüzet imádkozik le, majd megered az eső. Eme bizonyítékok után elpusztítja a hamis prófétákat. Isten erejének diadalmas megnyilatkozása ez a nap! Ámde Illésnek me nekülnie kell emiatt. Elkeseredésében még a saját halálát is kívánja, de az Istentől küldött étel erejével eljut rendeltetési céljához, Isten hegyéhez.

A harmadik olvasmány (1Kir 19,19-21 és 2Kir 1.6-14) Illés próféta küzdelmes életének dicsőséges végét, a mennyekbe való ragadtatását mutatja be. A himnuszok és énekek – mint már szó volt róla – ezeket a szentírási eseményeket elevenítik fel és foglalják össze költői, de imádságos módon. Legtöbbjük közbenjáró kéréssel fordul a prófétához: „Esedezzel a mi lelkünk üdvösségéért!”

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

A lábak imája

A pannonhalmi bazilikában fából készült, sötétre festett padokban foglalunk helyet a liturgián. Amikor ezek a helyek üresek, jól láthatók az imádkozó szerzetesek cipői által évek alatt kikoptatott, világos foltok. Minél át-imádkozottabb egy ülőhely, annál kopottabb és világosabb a folt a lábunk alatt.

Lábunkkal imádkozunk, valahányszor felkeresünk egy templomot. Imádság közben nem tesszük keresztbe a lábunkat, nem pihentetjük a padon a lábfejünket, hanem tiszteletünket fejezzük ki összeszedettségünkkel, amikor felállunk, állva időzünk, vagy éppen letérdelünk.

Indiában a szír-malabár rítust követő keresztények tiszteletük és alázatuk kifejezéseként lábbeli viselése nélkül vesznek részt a liturgián. Így tesz Mózes is, amikor az Úr megjelenik neki az égő csipkebokor képében, és arra kéri, vegye le saruját, mert szent helyre tévedt.

A vándor lába iránti gondosság a *Szentírásban* a szeretet beszédes jele. Ábrahám vizet hozat, hogy az őt meglátogató három vándor megmossa benne a lábát. Az Úr népe iránti szeretetét azzal fejezi ki, hogy száraz lábbal vezeti át őket a Vörös-tengeren.

A HÉT SZENTJE

Mária Magdolna

Július 22.

A Latin Egyház hagyományában, a legendákban, a művészetben és a népi ájtatosságokban Mária Magdolna alakja egybeolvadt Betániai Máriaéval, Márta és Lázár húgáéval, valamint a névtelen bűnös nőével (Lk 7,36). És bár az újszövetségi kutatások már régen igazolták a Keleti Egyházat, ahol megkülönböztetik a három nőt, ezt a vallásos hagyomány még mindig nem tükrözi.

Mária Magdolna hiteles alakját a róla kialakult népies kép eléggé eltorzította. Kettős neve annyi jelent, hogy Magdalai Mária. Magdala szózott haláról híres halászlati központ volt a Genezáreti-tó nyugati partján.

Az evangéliumok nem tudósítanak arról, hogy ez a nehéz sorsú asszony miként találkozott Jézussal. Csak Lukács egyik utalásából és Márk megjegyzéséből tudjuk, hogy Jézus hét ördögöt űzött ki belőle. A *Bibliában* a hét meghatározatlan, de nagy számra utal, és legtöbbször a teljességet érzékelteti. Mária Magdolna tehát egészen közvetlen módon tapasztalhatta meg, hogy Isten a szívünkben Jézus Krisztus által megtöri a gonosz hatalmát. Jézus megszabadította és meghívta, hogy kövesse. Mária Magdolna azon asszonyok közé tartozott, akik szolgálták az Urat, és elkísérték a Golgotára szerzetesnő emléknapja (Krisztina) – Kiv 19,1–2.9–11.16–20b – Mt 13,10–17. JÚLIUS 25., PÉNTEK – ID. JAKAB APOSTOL ÜNNEPE (Krisztof) – 2Kor 4,7–15 – Mt 20,20–28. JÚLIUS 26., SZOMBAT – Szent Joakim és Szent Anna, a Boldogságos Szűz Mária szülei emléknapja (Anikó, Anita) – Kiv 24,3–8 – Mt 13,24–30. JÚLIUS 27., ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP (Szent Charbell Makhloof áldozópap, Olga, Árvácska) – Ter 18,20–32 (Ábrahám könyörög az Úrhoz, hogy ne pusztítsa el Szodoma és Gomorra városát.) – Kol 2,12–14 (A mennyei Atya – Krisztussal együtt – minket is életre támaszt.) – Lk 11,1–13 (Jézus imádkozni tanítja apostolait. Az állhatatos imádság meghallgatást nyer.) – Zsolozsma: I. zsolnárhét – Énekrend: Ho 221– ÉE 590, Ho 221 – ÉE 150, Ho 116 – ÉE 598, Ho 274 – ÉE 361.

Amikor Jézus egy Simon nevű farizeus házában vendégeskedik (Lk 7:36-50), egy bűnös asszony könnyeivel mossa meg Jézus lábát, saját hajával törli meg, megcsókolja, majd illatos olajjal meg is keni. Ez a gesztus a bűnbánat és a Jézus iránti mély tisztelet és szeretet kifejezése, amit az Úr az igazi vendégszeretet példájaként magasztal.

Ebben a történetben is kidomborodik, hogy a másik ember lábának megérintése ritka dolog, és közeli, személyes kapcsolatot fejez ki, vagy hoz létre. Amikor az Úr meglátogatja Lázár nővéreit, Márta sűrű léptekkel sűrög-forog, hogy a vendégségbe érkező Jézust ellássa. Nővére, Mária pedig odaül az Úr lábához, és hallgatja szavait. Az utolsó vacsorán pedig maga a Mester mossa meg tanítványai lábát.

Isten ezzel a gondoskodó szeretettel követi lépteimet. A megtérés útján járhatok, nyári zarándokutam során lábam is imádkozik, lépteim hozzá közelítenek. Mert „égő lámpás lábam előtt igéd, világosság utamnak ösvényén” (Zsolt 119,105).

Gérecz Imre OSB

is, amikor az apostolok János kivételével már elfutottak. Haláláig hű maradt Mesteréhez, aki – nem törődve az akkori felfogással, amely a nőket szellemileg és erkölcsileg egyaránt alacsonyabb rendűnek tekintette – többi tanítványával egyenrangúnak tekintette, és megbecsülte. Ahányszor csak említik a Jézushoz hű asszonyok nevét az evangéliumok, Mária Magdolna mindig az első helyen szerepel.

János szerint Mária Magdolna külön is tanúja volt a feltámadásnak. Ez a megkapó jelenet, illetve Jézus akkor elhangzó talányos szavai a mai napig sokakat foglalkoztatnak. „Ne érints!” – szólt a korábbi fordítás, de az újabb Szentírás-kutatások rámutatnak: az ige, amely ennél a résznél szerepel, folyamatosan végbemenő cselekvésre utal, azaz Mária Magdolna fogta Jézust, aki valójában azt kérte, engedje, ne tartsa fel (Jn 20,17).

Az Úr arra választotta ki Mária Magdolnát, hogy megvigye a feltámadás örömhírét az apostoloknak, akik még mindig nem akarták érteni az írásokat. Ezért kapta az apostolok apostola nevet.

Ünnepét Keleten már a VIII–IX. században megtartották, a Nyugati Egyházban azonban csak a XII. század után terjedt el a tisztelete.

L.K.

(Folytatás az 1. oldalról)

Vízi János főegyházmegyei ifjúsági referens, az Egri Érseki Papnevelő Intézet rektora tartotta a nyitó előadást, miután bejelentette, hogy egészségi állapota miatt a kilencvennyolc éves Kerényi Lajos atya nem tud részt venni a találkozón. A program mottójáról

Vitalis Gábor
szalézi tartományfőnök

– „A remény zarándokai” – elmélkedve úgy fogalmazott: korunk emberének mindennél nagyobb szüksége van a reményre, aminek egyedüli forrása Jézus Krisztus. A nyitó előadást követő csendes elmélkedést után az egri Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium Ciszterlanc népi énekegyüttes koncertjére került sor. A nyitó szentmise előtt Kerényi Lajos atya videóüzenetét tették közzé, melyben Lajos atya az 1982 óta megrendezett találkozók erejéről, erőteréről beszélt, s a tőle megszokott

módon buzdította a fiatalokat Krisztus követésére.

Ternyák Csaba egri érsek örömeinek adott hangot, hogy a technika segítségével sajátsgos módon tudott jelen lenni a „Szalók” elindítója. Szentbeszédében az ószövetségi József-történeten keresztül szölte a remény üzenetéről. Jákob fiai abban reménykedtek, hogy ha Józseftől megszabadulnak, apjuk jobban fogja szeretni őket. József, testvéreit felismerve, abban reménykedhetett, hogy viszontláthatja majd szeretett édesapját. A történet lényegét akkor tudjuk megérteni, ha József szavaira figyelünk: „Én vagyok József, a ti testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomba. De most már ne bánkodjatok és ne rémülődöztek, hogy engem eladtatok, mert azért küldött ide Isten előttetek, hogy életben maradjatok!” Nem akart

Koós Ede plébános csónakból
mondta el tanítását a fiataloknak

bosszút állni, próbálta megtalálni élete értelmének kulcsát és Isten szándékát a szenvedé-

seiben. Végül felismerte: Isten célja az volt, hogy testvérei és azok családja életben maradjanak. A személyesen levonható tanulság számunkra az lehet mindebből, hogy mindig azt kell keressük az életünkben, amit József is keresett: mit üzen nekünk Isten azáltal, amit átélünk. És azt üzeni, hogy semmi sem történik véletlenül – mondta az érsek. Ternyák Csaba hangsúlyozta: a remé-

– jöjj el, Urunk Jézus – zárta tanítását Ternyák Csaba. A szentmise végén Vízi János atya köszönetet mondott a főpásztornak, aki lelkes támogatója az egerszalóki találkozó ügyének.

A szalóki találkozó második napján Koós Ede plébános a település melletti

nyünk igazi alapja az örök életben való hit. Hisszük, hogy az emberi történelem és személyes történetünk nem zsákutca, hanem a dicsőség Urával való találkozás felé tart. Ennek reményében kell élnünk, ezzel a lelkiütemmel tehetjük magunkévá az első keresztények megrendítő fohászát, mellyel a *Szentírás* befejeződik: Marana tha!

tó vizén ringatózó csónakból mondta el tanítását a vízhez zarándokló fiataloknak. El-mélkedésében elsőként a vihar lecsendesítésének történetét elevenítette fel *Máté evangéliumából*. Többek közt felidézte Boldog Carlo Acutis alakját, aki 2006-ban tizenöt évesen hunyt el, s akit ez év szeptember 7-én avatnak szentté.

A délután folyamán Michele Gervasoninak, az egri bazilika káplánjának tanúságtételét is meghallgathatták a résztvevők. Ezt követte a bűnbánati liturgia, melyet Holló Gábor, a bazilika másik káplánja vezetett, majd a jelenlévőknek lehetősége nyílt a szentgyónásra, amellyel sokan éltek is. Késő délután az EKKE Színpad jó-

voltából Molnár Ferenc *Az ibolya* című darabját tekinthették meg a lelkigyakorlatozók.

A szombat reggeli imát követően az Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat programja Hadházi Jácinta domonkos nővér előadásával folytatódott, aki arról beszélt, milyen fontos szerepet játszik Eggerszalók a hivatástörténetében. Délután Földi-Kovács Andrea televíziós személyiség, előadó tanúságtételét hallgatták meg a jelenlévők. Az esti szentmisét Racs Csaba teológiai tanár, egerbaktai plébános mutatta be. A szertartás elején elmondta: a 25. papi jubileumát ünnepelheti azon a helyen, ahol Isten gyermeke lett, s először találkozott Jézus Krisztussal. Racs Csaba elmondta, sokáig ateista volt, s 1993-ban keresztelték meg itt, a lelkigyakorlaton, és itt is bérmlázott. A zenei szolgálatot az Eucharistia együttes adta. A szentmise fátylas körmenettel zárult. Az esti program tánczazzal folytatódott, majd szentségimádással ért véget.

A rendezvény vasárnapján Vitalis Gábor szalézi tartományfőnök mutatta be Eggerszalók Kármel-hegyi Boldogasszony-búcsú szentmiséjét. Homíliájában elmondta: A szentség útja, hogy a hétköznapi helyzetekben engedem, hogy Isten titka megérintsen, s rajtam keresztül máshoz is szóljon. Vízi János ifjúsági referens a rendezvény végén, Ternyák Csaba egri érsek üzenetét tolmácsolva, meghirdette a 2026-os szalóki találkozót, melyet július 16. és 19. között tartanak.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Balogh Ferenc

Isten irgalmas és túláradó szeretete

Gyémántmisét és templombúcsút ünnepeltek Nagykapornakon

A nagykapornaki Szentséges Üdvözítő-templom búcsúját június 28-án tartották. Az esemény keretében ünnepelték Varga István címzetes apát, Nagykapornak szülőtte, a Veszprémi Hittudományi Főiskola nyugalmazott rektora pappá szentelésének 60. évfordulóját is. A szentmise szónoka Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök volt.

Tódor Szabolcs helyettes esperes, búcsúszentlászlói plébános felolvasta Udvardy György veszprémi érsek ünnepi köszöntőlevelét, amelyben a főpásztor személyes szavakkal méltatta Varga István papi szolgálatát, lelkipásztori hűségét és a teológiai oktatásban végzett szolgálatát. Hálával és szeretettel köszöntötte a jubilánst Tódor Szabolcs plébános is, megköszönve neki mindazt a lelki és emberi gazdagságot, amit papi szolgálata során közvetített. Felidézte példamutató életét, a nevelésben és a képzésben tanúsított igényességét. Köszönetet mondott a közösségért végzett fáradhatatlan munkájáért, személyes jelenléteért, valamint idős korában is vállalt élő tanúságtételéért.

Varga István mindig szívesen osztotta meg történeteit és bölcsességét a fiatalabb nemzedékekkel – hangsúlyozta a plébános, és kifejezte reményét, hogy még sokáig köszönhetik körükben. Az ünnepi alkalomra az ország számos részéről érkeztek paptestvérek, egykori tanítványok, barátok és zarándokok, hogy együtt adjanak hálát Varga István hat évtizeden át tartó papi szolgálatáért. Jelenlétük is kifejezte, hogy a jubiláns atya életútja,

lelkipásztori és tanári munkája sokak számára jelentett iránymutatást, megerősítést és lelki támaszt.

A szentmisén Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök Jézus Szentséges Szívének ünnepéhez kapcsolódva a papi hivatás misztériumáról, a hivatás iránti hálaadásról és a papi élet tanúságtéve erejéről elmélkedett homíliájában.

Rámutatott: sokan értetlenül állnak a papi életben meghozott áldozat előtt, s egyesek talán azt gondolják, hogy az emberek nem érdemlik meg ezt az áldozatot. Ez azonban, ugyanaz a látásmód, amellyel a farizeusok néztek Jézusra, amikor látták, hogy egy asztalhoz ül a vámosokkal és a bűnösökkel.

Isten szeretete „nem számító, nem okoskodó, hanem megelőző, irgalmas és túláradó” – hangsúlyozta Pápai Lajos püspök, majd egy teológiai

előadásra utalt, melyben az előadó úgy fogalmazott: „a klasszikus görög rend és harmónia világába a kereszténység bevezetett egy felsőbbrendű rendtelenséget, amely mindent megújít”. A teológiai erények tüze „halálos égési sebet ejt a lelkünkön”, s a tökéletesség keresésére sarkall bennünket – mondta a nyugalmazott győri megyéspüspök. A gyémántmisét köszöntve így fogalmazott: „Isten szeretetének ez a tüze égetett meg téged is, amikor meghallottad az Úr Jézus hívását: »Jöjj, kövess engem!«” Jézus ma is hív – hangsúlyozta Pápai Lajos. – Aki keresztény módon él, gyakorolja a hitét, és szívesen vállalkozna arra, amit a papi hivatás jelent, az már meghallotta a hívást. A hivatás azonban csak akkor válik teljessé, ha az Egyház megerősíti, különösen a szentelés által. E folyamatban döntő szerepe van a keresztény család példájának és

imájának, s minden hivatás mögött ott áll egy vagy több jó pap példája

is – idézte a szónok Szent II. János Pál pápát, majd e szavakkal zárta beszédét: méltán adhatunk hálát egy hatvanévi papi szolgálatban telt életért, amely maga is tanúságtétel Isten irgalmas szeretetéről.

Az ünnepen Varga István címzetes apát, a település szülőtte Nagykapornak Díszpolgára címben részesült. Az elismerést Molnár Szilárd polgármester adta át. A búcsú szentmise a gyémántmisés ünnepélyes áldásával zárult, amelyben Isten kegyelmét és áldását kérte a jelen lévő hívekre és a közösség minden tagjára.

A háláadó ünnepi szentmisén zenei szolgálattal közreműködött a búcsúsztentlászlói és a nagykapornaki templomok énekkara, valamint a Zala Brass fúvóegyüttes.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

„Kiválasztottságod forrása az Isten szeretete!”

Szentmise a hivatásokért Andocson

Minden hónap első vasárnapján a papi és szerzetesi hivatásokért imádkoznak az andocsi Nagyboldogasszony-bazilikában. A kegyhelyen július 6-án Varga László kaposvári megyéspüspök mutatott be szentmisét, melyet megelőzően huszonnyolc órán át tartó imafolyamra hívták a híveket.

Szombat délben Úrangyala-, valamint rózsafüzér-imádsággal vette kezdetét az imaalkalom, melyben többek között csendes szentségimádásra, dicsőítésre, elmélkedésre és taizéi

imaórára várták a bazilikába betérőket, akiknek imaszándékait a vasárnap délutáni szentmisében ajánlotta fel a főpásztor. Varga László kaposvári megyéspüspök prédikációjában a megkeresztelt ember kiválasztottságáról és küldetéséről elmélkedett.

„Kiválasztottságtudat és küldetéstudat. Milyen jó lenne, ha meglenne a katolikus, hívő keresztényekben! Isten kiválasztott bennünket, azonban ez nem azt jelenti, hogy különbek vagyunk másoknál. Nem azért választott ki, mert úgy látta, hogy mi jobbak, egészségesebbek, képzetesebbek, erkölcsösebbek vagyunk, mint a többi ember. A kiválasztottságunk alapja Isten irántunk való szeretete. A szeretetében döntött úgy, hogy kiválaszt bennünket, nem érdemeink alapján. Egyikünk sem érdemelte ki a keresztesség szentségét, ingyen kaptuk, s már ebben a szentségben megtörtént a kiválasztottságunk. Isten az ő szeretetében úgy döntött, hogy te keresztény katolikus leszel. Ebben segítségére voltak a szülők és a körülöttes élők, de a kiválasztottságod végső forrása az ő szeretete” – mutatott rá a megyéspüspök. Ez egy olyan biztos pont, mely nem múlik el soha, s melyre építeni lehet. Ha összezavarodnál, megkérdőjeleződnének körülöttes a dolgok, akkor még

mindig hivatkozhat az arra önmagad előtt, hogy Isten szeret és kiválasztott téged. Ha elfogadnánk a kiválasztottságunkat, megüsznánk a kevélység, a gőg, a beképzeltség bűnét, melyekbe azért esünk bele, mert azt hisszük, hogy különbek vagyunk a másiktól, s lenézzük őket. Ha tudnánk, hogy mekkora a méltóságunk, nem hasonlítgatnánk össze magunkat másokkal. Hiányzik a kiválasztottságtudat, annak tudata, hogy Isten arra méltatott, hogy keresztény legyünk. Úgy döntött az ő szeretetében, hogy kiválaszt engem magának. Ez hatalmas méltóság, ami akkor is megtart, ha krízisbe

kerülünk, hiszen akkor is kiválasztottak vagyunk, ha elveszítjük a munkánkat, ha kudarccokai élünk át, vagy ha a kapcsolataink összetörnek. A kiválasztottságunk nem szűnik meg, mert csak Isten szeretetétől függ. Pontosan ezért lehet újraépíteni az életünket, s újrakezdeni, mert Isten valamikor kiválasztott, s a kiválasztottsághoz küldetést is adott. Nem önmagamért választott ki, hanem másokért, s a küldetés kétezer éve ugyanaz: mutassátok meg Isten szeretetét, és hirdessétek, hogy elérkezett Isten szereteturalma, Isten országa erre a földre! Ez olyan egyszerű, hogy aztán nem csináljuk. Ha Isten valami rendkívülit kérne, annak csak-csak nekiveselkednénk, de ilyen egyszerűt, melyet még a kicsinyek is meg tudnak csinálni, s amit még a fogyatékkal élő testvéreink is értenek és teljesíteni tudnak... Nekünk valami jobb, nagyszerűbb kell... Azonban nincs annál jobb és nagyszerűbb, mint Isten szeretetét befogadni és felébreszteni az embereken az Isten szeretetében vetett hitet. Ez a küldetésünk, nem több, nem kevesebb” – fogalmazott a megyéspüspök.

A szentmise végén Nyéky Kálmán plébános adott hálát az elmúlt több mint egy napért. Elmondta, hogy eredetileg huszonnégy órára tervezték az imafolyamot, azonban abból előbb huszonnyolc, majd végül huszonkilenc óra lett, s már a nulladik órában érkezett egy zarándokcsoport, akikkel szentmisét ünnepeltek.

Az elsővasárnapi alkalmak az új papi és szerzetesi hivatásokért ősszel folytatódnak majd, Varga László megyéspüspök legközelebb szeptember 7-én, 15 órakor mutat be szentmisét a kegyhelyen.

**Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk**

Elérhető a Pázmány Kártya applikáció

Kedvezmények egyetlen kattintásra

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) számára kiemelt cél, hogy ne csak a jelenleg az egyetemen tanuló hallgatók, valamint munkatársak számára tudjanak programokat, kedvezményes lehetőségeket kínálni, hanem a már végzett diákokat is meg tudják szólítani. Ezen a területen fontos mérföldkő a Pázmány Kártya elnevezésű applikáció elindulása.

Az alkalmazás révén számos szolgáltatás és termék válik könnyebben elérhetővé. A belépéshez Neptun-kód és e-mail-cím is szükséges. A partnerek listája folyamatosan bővül, igazodva a visszajelzésekhez és a felmerülő igényekhez.

A Pázmány Kártya applikáció digitális platformként arra szolgál, hogy a felhasználók – azaz az egyetem hallgatói, alumni tagjai és dolgozói – naprakészen tájékozódhassanak a különböző partnerek által nyújtott kedvezményekről, valamint az egyetem legfrissebb híreiről, eseményeiről.

Az alkalmazás egyaránt elérhető iOS és Android készülékekre, felhasználóbarát kezelőfelületének köszönhetően pedig könnyedén navigálhatunk rajta. A digitális kártya az alkalmazáson belül generálódik, így mindig kéznél van – legyen szó akár kulturális ese-

ményekről, éttermekről, üzletekről vagy más szolgáltatásokról.

A Pázmány Kártya program célja nem csupán az anyagi előnyök biztosítása, hanem a közösségépítés is: az egyetem közösségi szellemiségét erősíti, és hosszú távon hozzájárul egy olyan rendszer kialakításához, amelyben a Pázmányhoz való tartozás kézzelfogható előnyökkel is jár.

A Pázmány Kártya applikáció letölthető az App Store-ból és a Google Play áruházból Pázmány Kártya néven.

**Forrás és illusztráció:
Pázmány Péter Katolikus Egyetem**

Magyar szerzetes a római egyetem élén

Fehérváry Örs Jákó OSB lett a Szent Anzelm Pápai Egyetem új rektora

A Szent Anzelm Pápai Egyetem – miután megkapta a megerősítést a Kultúra és Nevelés Dikasztériumától – 2025. július 7-én örömmel jelentette be, hogy Jeremias Schröder OSB nagykancellár és primás apát kinevezte Fehérváry Örs Jákó bencés szerzetest rector magnificusnak.

közösség jókívánságát fejezi ki számára, gyümölcsöző szolgálatot kívánva a Szent Anzelm Egyetem, a Bencés Konföderáció és az egyetemes Egyház javára.

**Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: Pápai Szent Anzelm Egyetem**

Fehérváry Örs Jákó eddig a budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektora volt. A főiskola a római Szent Anzelm Pápai Egyetem Teológiai Karához affiliált intézmény. Fehérváry Jákó a Pannonhalmi Területi Főapátság szerzetese. 2000-ben liturgikából szerzett licenciátust az Institut Catholique de Paris (Párizsi Katolikus Egyetem) intézményben, majd 2008-ban liturgikából doktorált a Szent Anzelm Pápai Egyetemen.

Az új rektor 2025. szeptember 9-én kezdi meg hivatalos megbízatását. A teljes akadémiai

Éljen a jövő nemzedékek hangja!

Kerekasztal-beszélgetés a Pázmányon

A jövő nemzedékek érdekeinek intézményi védelme címmel tartott kerekasztal-beszélgetést a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Szent II. János Pál Kutatóközpont Teremtésvédelmi Kutatóintézet Genézis Kiválósági Diákműhelye a jogi kar dísztermében június 26-án. A program célja volt, hogy elsőként mutassák be a magyarországi zöld ombudsmani munkásság kiváló eredményeit.

Az esemény három vendége a jövő nemzedékek szószólói voltak: a korábbi ombudsmanok, Fülöp Sándor docens, Szabó Marcel alkotmánybíró, egyetemi tanár, valamint a jelenlegi, Bándi Gyula professzor, tanszékvezető. A szakmai program egy jeles eseménynek is keretül szolgált, hisz ez alkalommal köszöntötte a Pázmány Péter Katolikus Egyetem közössége és meghívott vendégei Bándi Gyula professzort, aki a közeljövőben ünnepli 70. születésnapját. A kiváló életút és szakmai teljesítmény méltatása mellett hangsúlyt kapott barátságos személyisége is. Nemcsak jogászok nemzedékeit nevelte, hanem egy gazdag és színes szakmai közösséget is épített.

A házigazda egyetem együtt ünnepelt a Jövő Nemzedékek Érdekeinek Védelmét Ellátó

A Bándi Gyula szakmai életútját méltató laudációt Tahyné Kovács Ágnes docens mondta. Nyitó beszédében Kuminetz Géza, a PPKE rektora megemlékezett az ünnepelt kivételesen gazdag pályafutásáról, ami igazolta, hogy „az idő nemcsak múlik, de tartalmasan telt is.”

Az oktató kollégák nevében Szabó István rektorhelyettes, professzor köszöntötte Bándi Gyulát, a PPKE Jog- és Államtudományi Kar nevében Lános Petra dékánhelyettes, docens, a Környezetjogi és Versenyjogi Tanszék nevében Szilágyi Pál docens, a Doktori Iskola nevében Pogácsás Anett docens, a Kisebbségi Jogvédő Intézet nevében Gyeney Laura docens. Az

ombudsmani hivatal nevében Agócs Ilona és Sulyok Kata üdvözölte az ünnepeltet.

A születésnapjához tartozó tanulmánykötetet Szemesi Sándor mutatta be. Az ajándék részeként

Biztosítványügyi Hivatal, a Magyar Természetvédők Szövetsége, a Nemzeti Fenntartható Fejlesztés Tanács, az Alkotmánybíróság, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság kollégáival, a szakmai közösség képviselőivel és munkatársaival.

az ombudsmani hivatali munkatársak kórusa adott elő kórusműveket, valamint Novák Valéria fagottművész játszott. A kerekasztal-beszélgetés tagjai felidéztek a magyarországi zöld ombudsmani intézmény indulásának kezdeti lépéseit, majd az alapjogvédő munka felépítésének fontosabb mérföldköveit. Az esemény volt az első olyan szakmai fórum, amelyen az első három magyar zöld ombudsman együtt összegezte az intézmény gyümölcsöző munkásságát.

A rendezvény a „Fenntarthatóság, állóképesség – Az éghajlatváltozás és az ahhoz való alkalmazkodás társadalmi kihívásai” című projekt keretében került támogatásra.

**Forrás és fotó:
Pázmány Péter Katolikus Egyetem**

Katolikus Karitás

További támogatás az erdélyi árvízkárosultaknak

(Folytatás az 1. oldalról)

Az adomány átadásakor szervezett sajtóesemény házigazdája, Molnár József, a Gyulafehérvári Caritas kommunikációs munkatársa elmondta: az esemény célja, hogy megmutassák azt a határokon átnyúló nagyszabású összefogást, amely a májusi-júniusi árvizek nyomán indult el magyarországi és romániai közösségek között.

Az eseményre szimbolikus helyszínen, a Kovászna megyei kökösbácsteleki hídnál került sor, ahol nemrég még mindent víz borított. A Katolikus Karitás – Caritas Hungarica részéről Zagya Richárd, a szervezet országos igazgatója, míg a Gyulafehérvári Caritas részéről Márton András igazgató volt jelen. Az érintett önkormányzatokat Silviu Tăraș, Kökös község polgármestere és Kanyó Antal, Nagyborosnyó polgármestere képviselte.

Zagya Richárd, a Katolikus Karitás országos igazgatója beszédében hangsúlyozta, hogy a Karitás egy nemzetközi hálózat, amely baj esetén igyekszik mindenhol jelen lenni, a segítők és a

rászorulókkal együtt. Kiemelte, hogy a szervezet már az árvíz kezdetén kétmillió forintos gyorssegélyt és kétmillió forintnyi segélyszállítást biztosított, majd adománygyűjtést indított. Ennek eredményeként gyűlt össze az a további tízenhatmillió forint értékű támogatás, amelyet a hosszú távú segítségnyújtás elősegítése érdekében adnak át a térségben élő családoknak.

A támogatást személyesen hozták el, mert – mint fogalmazott – „a Karitás-logóban szereplő lángok a szeretet láng-

jai; ennek szimbolikája, hogy a szeretet tüze el tud érni az emberekhez, ha kell, fel tudja melegíteni a szíveket, adománygyűjtésre buzdít, vagy eljuttatja az adományt azoknak, akik a leginkább rászorultak”.

Zagya Richárd elmondta, hogy jelenlétükkel szeretnék kifejezni, hogy a bajba jutott közösségek nincsenek egyedül, és remélik, hogy az érintettek is érzik, ez az adomány „a szívünkben és küldetésünkben fakad”. Hozzátette, hogy élelmiszer-csomagokat is hoztak, amelyeket a budapesti

Pannonia Sacra Általános Iskola diákjai gyűjtöttek és állítottak össze, így a csomagok elkészítésében sok segítő szándékú ember szíve, lelke és keze is benne van.

Az igazgató a beszéde végén ünnepélyesen átadta a tízenhatmillió forintról szóló jelképes adománylevelet Márton Andrásnak, a Gyulafehérvári Caritas igazgatójának. Az adománylevél a magyarországi hívek, szerzetesrendek, karitás- és egyházközségek támogatását tükrözi.

Márton András köszönetét fejezte ki mind a magyarországi, mind a romániai adományozóknak. Kiemelte, hogy különösen sokat jelent számukra a magyar Karitás gyors reagálása, hiszen ők elsősorban a hosszú távú, hétköznapi támogatásra fókuszálnak, azonnali segítségnyújtásra nem rendelkeznek nagyobb kapacitással. Mint elmondta, az erdélyi közösségek aktív hozzájárulásával összesen körülbelül 390 ezer lej (31,5 millió forint) gyűlt össze, így a rendelkezésre álló teljes támogatás jelentős. Az adományozók között magán-személyek, a csíksomlyói bú-

csú résztvevői, kisközségek, egyesületek, vállalkozások és települések is szerepeltek.

A sajtótájékoztatót két érintett település, Kökös és Nagyborosnyó polgármesterei is felszólaltak. Hangsúlyozták az összefogás jelentőségét, és köszönetet mondtak minden adományozónak és szervezőnek. Kanyó Antal, Nagyborosnyó polgármestere kifejtette, hogy másfél hónappal az árvízhelyzet kialakulása után most leginkább építőanyagra van szükség. Az adományoknak hála ezeket most be tudják majd szerezni, az újjáépítést pedig hatékonyan tudják végezni.

Silviu Tăraș, Kökös polgármestere a helyi közösség nevében mondott köszönetet mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a segítségnyújtáshoz, különösen annak a sok százezer katolikus hívőnek, akik sorsközösséget vállaltak az árvíz sújtotta emberekkel. Mint mondta, másfél hónapon keresztül folyamatosan érkezett a segítség, amelyet most a Karitás támogatása egészít ki. Az érintettek tartós élelmiszert, elektronikai eszközöket, sőt bizonyos esetekben bútorokat is kaptak.

„Továbbra is nagy kihívást jelent, hogy sokan még mindig azokban a házakban élnek, amelyeket elöntött a víz, és ezek helyreállításra szorulnak. A problémák sokrétűek – nem csupán pénzre van szükség, hanem például olyan cégekre is, amelyek elvégzik a szükséges javításokat” – fejtette ki a polgármester. Hangsúlyozta: különösen fontos számukra, hogy a segítség közvetlenül a rászoruló magánszemélyekhez jut el. A támogatás célba juttatását a Gyulafehérvári Caritas partnerségben végzik majd, kár- és igényfelmérés alapján.

A rendezvény zárásaként a résztvevők meglátogattak néhány károsult családot, akiknek átadták azokat a tartósélelmiszer-csomagokat, amelyeket a budapesti általános iskolások állítottak össze.

A Katolikus Karitás és a Gyulafehérvári Caritas ezúton is köszöni minden segítő és adományozó támogatását, és a jövőben is elkötelezetten folytatja szolidaritási munkáját a rászorulóik érdekében.

Forrás: Katolikus Karitás és a Gyulafehérvári Caritas
Fotó: Gyulafehérvári Caritas

A pap a legmélyebben a keresztszertéremához kötődik

Diakónus- és papszentelés Szatmárnémetiben

Július 5-én, szombaton délelőtt a szatmárnémeti székesegyházban celebrált ünnepi szentmise keretében Giampiero Gloder érsek, apostoli nuncius pappá szentelte a kolumbiai Miguel Angel Alcalde Orozco diakónust; Schönberger Jenő szatmári megyéspüspök pedig diakónussá szentelte az aknasugati származású Melega Ferenc-István papnövendéket.

A szentmise elején Schönberger Jenő püspök szeretettel köszöntötte a szentelendőket szüleit, rokonait és mindazokat, akik eljöttek a diakónus- és papszentelésre. Külön köszönetet mondott azoknak, akik imádsággal támogatták a szentelendőket hivatását, és arra kérte őket, a jövőben is kísérik őket imával, hogy hűségesek maradjanak vállalt kötelezettségükhöz. A főpásztor külön köszönetét fejezte ki Giampiero Gloder érseknek, Románia és a Moldovai Köztársaság apostoli nunciusának, amiért ellátogatót az egyházmegyébe, hogy azt személyesen is megismerje, és vállalta, hogy a papszentelés szertartását spanyol nyelven celebrálja. A megyéspüspök mind saját nevében, mind pedig az egyházmegye híveinek nevében a Szentszék iránti hűségéről biztosította a Szentatya képviselőjét, valamint imáiról, amelyeket kölcsönösen is kért. Schönberger Jenő köszöntötte továbbá a nunciátúra titkárait, Luca Caveadart is, aki elkísérte az érseket szatmári látogatására.

„Az Úr Lelke van rajtam, mert fölkent engem, elküldött, hogy örömhírt vigyek...” – idézte Izajás próféta szavait homíliájában a megyéspüspök, arra emlékeztetve, hogy a hivatás kezdete nem a felelősség súlyáról, hanem Isten Lelkének ajándékáról szól. A diakónusi szolgálat nem egy szigorú szerepkör, hanem örömhírt vivő, gyógyító, felemelő küldetés, amelyből az emberek reményt meríthetnek – mondta a főpásztor. Bátorította a szentelendőket, hogy ne másokhoz mérik magukat, hanem saját, rájuk szabott kegyelmi ajándékaikból éljenek, mert „nem kell Péternek lenned, ha Ferencnek hívnak”. A közösségben mindenki a maga helyén értékes és nélkülözhetetlen. A diakónus szó jelentése „szolgáló”, de Jézus nem alárendeltjeinek, hanem barátainak nevezte tanítványait, és ez a barátság hívja meg a diakónust is arra, hogy Krisztus keze, füle és szíve legyen a világban – fogalmazott a püspök. Végül így buzdította

a pap- és diakónusjelöltet: Ne féljetek a nehézségektől! Krisztus nem azt ígéri, hogy minden könnyű lesz, hanem hogy ő veletek lesz mindennap. A szentelés örömmel, egy új élet kezdete, amelyben az Úr Lelke vezet és erősít – zárta beszédét Schönberger Jenő püspök.

A szatmári főpásztor szentbeszéde után Giampiero Gloder apostoli nuncius spanyol nyelven szólt a jelenlévőkhöz. Homíliájában az érsek a papi hivatás lényegére és méltó-

ságára irányította a figyelmet. A papság nem emberi kezdeményezés eredménye, hanem Isten szívéből születik. Ő az, aki meghívja és formálja szolgáját saját képmására. A pap élete nemcsak szolgálat, hanem életforma, amelyben minden a Krisztushoz való hasonlóságra törekvés köré rendeződik – hangsúlyozta a nuncius. Szent II. János Pál pápa szavait idézve rámutatott: A

teljesedhet be közösség nélkül: ezért elengedhetetlen az Egyházhoz való hűség, valamint a püspökkel való egység. Homíliája végén Giampiero Gloder érsek arra hívta a jelenlévőket, hogy imádságaikkal kísérjék az újmisést papot. Minden felszentelt pap meghívást kapott arra, hogy az irgalmas Isten élő jele legyen a világban – emlékeztetett a nuncius.

A homíliát követően a szentelés szertartása az engedelmeségi ígértartást folytatódt, amelyet a szentelendőket a főpásztor kezébe tettek le. Ezt követte a Mindenszentek litániájának elimádkozása. Majd Schönberger Jenő megyéspüspök diakónussá szentelte Melega Ferencet. A felszentelt diakónus magára öltötte az új szolgálat öltözetét: a diakónusi stólat és a dalmatikát; majd átvette az evangéliumos könyvet, amely kifejezi, hogy immár küldetést kapott Isten ígéretének hirdetésére. A diakónusszentelést

követte a papszentelés, amelyet Giampiero Gloder apostoli nuncius végzett. Az érsek kézrátétellel hívta le a Szentleket a szentelendőre, Miguel Angel Alcalde Orozóra, majd ugyanezt tették a jelenlévő paptestvérek is. Ezt követően a szentelendő felöltötte a miseruhát, majd az érsek szent krizmával megkenste a kezét, jelezve, hogy a pap Krisztus küldötteként az Eucharisztia és a szentségek kiszolgáltatására kap felhatalmazást.

A szertartás a béke köszöntésével zárult: a nuncius, a megyéspüspök és a jelen lévő papság békecsókkal fogadták maguk közé az újonnan felszentelt papot és diakónust. A szentmise végén Schönberger Jenő püspök köszönetet mondott a frissen felszentelt szüleinek minden áldozatukért, mellyel fiukat felnevelték, és Isten, valamint az Egyház szolgálatára elengedték. Arra kérte őket, hogy továbbra is kísérik imával gyermekeik papi útját, és kívánta, hogy örömeiket leljék bennük. A főpásztor háláját fejezte ki a Gyulafehérvári Papnevelő Intézetnek, a Babeș-Bolyai Tudományegyetem Teológiai Karának, a Szatmárnémeti Redemptoris Mater szemináriumnak, valamint a Luganói Egyetem tanárainak, a neokatekumenális közösségek tagjainak, a plébánosoknak és mindazoknak, akik a szentelendőket hivatásának érését segítették.

A szatmári megyéspüspök – miután megköszönte a háttérben imádkozók hűséges szolgálatát, a kántor, a kórus, a ministránsok, kispapok, sekrestyések és díszítők közreműködését, valamint a közvetítés és az ünnepi ebéd lebonyolításán fáradozók munkáját – hálát adott Istennek minden ajándékért, különösen a hivatás kegyelméért. Végül áldott ünneplést, valamint kegyelemteljes primíciát kívánt a felszenteltnek.

Forrás és fotó: Szatmári Római Katolikus Egyházmegye

Máriát követve lássuk meg Isten akaratát!

Hálát adtak a megszületett gyermekekért Vértessomlón

(Folytatás az 1. oldalról)

A Vértessomlói búcsúnapjának nevezett ünnepen a püspöki szentmise előtt idén is a falu központjából indult a körmenet a viseletbe öltözött és zászlókat vivő búcsújárókkal. A főpásztor vezetésével a Szűzanya szobrát fehér ruhás lányok vitték a falu határában álló, gyönyörű természeti környezetben épült kegyhelyhez.

A templomtéri rendezvénysátorban Pfiszterer Zsuzsanna, Vértessomlói diszpolgára német és magyar nyelven ismertette a település és a kegyhely történetét. Elhangzott többek között, hogy a galántai és fraknoi gróf Esterházy József, a terület birtokosa és a templom kegyura 1733-ban hívott a vidékre német telepeket. Az első vállalkozó szelleműk

1734. május 1-jén érkeztek, és egy csengő hangját követve az erdőben egy kápolnára bukkantak. A jelenlegi kegytemplom főbejárata feletti kronogramma tanúsága szerint 1735-ben már fel is újították azt a betelepült németek.

A kegyhely gyönyörűen feldíszített szabadtéri oltáránál mondott köszönetet Visnyei László plébános, hogy a megyés főpásztor idén is elfogadta a meghívást a búcsúünnepre. Köszöntötte továbbá Czunyiné Ber-

tan Judit országgyűlési képviselőt, a településvezetőket, paptestvéreit, a környékbeli híveket és a távolabbról érkező zarándokokat.

„Amikor az ember belép Vértessomlói kegyhelyének körzetébe, mintha egy másik világba csöppenne. Békesség van, türelem van, szeretet van, valahogy az ember elfeledkezik arról a hajszoltságról, ami amúgy az életünket jellemzi. Mert be kell látnunk, nem mindig a béke, a hit, a remény és szeretet uralkodik

lelkünkben, hanem sokszor a békétlenség, a feszültség, a kritika, vagy akár a reménytelenség is – mondta Spányi Antal, majd arról beszélt, hogy hajlamosak vagyunk arra, hogy megpróbáljuk Istent felhasználni saját céljaink és elgondolásaink megvalósítására. Ez a gonosz terve velünk, hogy ne azt az utat válasszuk, amit az örök Atya elgondolt számunkra.

A Boldogságos Szűz Mária és Erzsébet találkozásának ünnepe arra szólít minket, tekintsünk a két asszony életére, akik mindketten más életről álmodtak, de imádságos lélekkel elfogadták Isten szándékát. „Mária képes volt arra, hogy mindenben meglássa Isten akaratát. Legyen úgy, ahogy te akard! A nehézségekben is képes volt kimondani, legyen nekem a te igéd szerint. És látjuk azt az Erzsébetet, aki egy életen keresztül várt gyermekre. Férje, Zakariás is igaz ember volt. Mindig az Úr törvényéhez igazodtak, de valahogy nem adatott meg nekik a gyermek, aki után egész életükben a leginkább vágyódtak. Mégsem volt bennük lázadás, nem volt bennük keserűség. Amit Mária olyan szépen megfogalmazva kimondott, ők életük valóságával mondták ki, hogy elfogadják Isten akaratát” – hang-

súlyozta a püspök, és arra bátorított, bízunk a Szentlélek segítségével, aki imáink által megtanít Isten szemével nézni mindazt, ami velünk történik. Akkor megértjük, hogy a kereszttel közelebb visz Istenhez, és a nehézségek által is öfel emelkedhetünk. Isten mindenből valami jót tud teremteni, ezért kérjük őt, hogy keresztszolgálatunk felismerve, a Lélek erejével tudjuk azokat hordozni. Kérjük azt is, hogy a mai békétlen világban mi az ő békességét tudjuk ajándékozni a világnak.

„Sarlós Boldogasszony ünnepét üljük. Adjunk hálát a gyermekért, akiért Istent magasztalta az a két asszony, és könyörögjünk gyermekünkért a jelen levő szülőknek! Isten az igaz imádságot, a tiszta szívvel elmondott, hitből fakadó és reménnyel táplált imádságot biztosan meghallgatja. Amikor megáldjuk a hálászive-

Szűz Mária közbenjárását a jelenlévőkre, majd elhelyezték az ezüstszíveket a kisgyermeknek nevével és születési dátumával a templom falára, a püspök pedig egyenként megáldotta a házaspárokat, akik a gyermekáldás reményében látogattak el az ünnepre, vagy az érkező gyermekükre kértek áldást.

Idén Tatabányáról, Tarjánból, Környéről, Oroszlányból, Vértessomlóról, Pákozdról, Érdről és Budapestről érkeztek családok, akik hálásziveket helyeztek el a templomban. Borszékéről érkezett a Véber család, akik vértessomlói barátjukkal együtt imádkozták ki két gyermekük születését. Mint elmondták, eljötték hálát adni a kegyhelyre és az ezüstszívekkel tanúságot tenni Isten kegyelméről. Mert szeretnék, hogy a gyermekeik, amikor felnőnek, megerősödjének szívben és lélekben is, hogy létezik csoda.

ket, erről teszünk tanúbizonyságot, és együtt mondunk köszönetet az Úr jószágáért” – zárta beszédét a főpásztor.

Az ünnepi szentmise végén a megyéspüspök hagyományosan a családokért imádkozott, főként azokért, akik gyermekáldásra várnak, vagy a megfogant gyermek születésére készülnek. Kérte a gyermekét hordozó

2017 és 2024 között száz hálászív készült. Az ideikkel együtt tehát százötvenhét hálászív található Vértessomlón, tanúsítva a boldogságos Szűz Mária közbenjárását, az ima-meghallgatásukat.

Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Berta Gábor

Reményünk ugyanaz most is, mint negyven éve

Örökifjak búcsúját rendezték Máriagyúdon

Közös emlékezésre és hálaadásra hívták a nagy múltú máriagyúdi ifjúsági találkozó egykori résztvevőit július 5-én. Az 1980-as évek fiataljai, akik ma már nagypapaként és nagymamaként, némelyek pedig papként vettek részt a kegyhelyen megtartott búcsún, ahol tanítások, tanúságtételek, kiscsoportos beszélgetések és zarándokmise kísérte a lélekemelő találkozást.

A búcsún részt vett Bíró László nyugalmazott tábori püspök, aki fiatal papként maga is aktív részt vállalt a máriagyúdi ifjúsági találkozó életre hívásában, de jelen volt Czeglényi Zsolt kozármislenyi plébános és Horváth Sándor nagydorogi plébános is, akik tanúságtételben emlékeztek a kezdetekre, valamint buzdították a résztvevőket a missziós tanítványi küldetés teljesítésére.

Ma már talán kevesen tudják, hogy a máriagyúdi ifjúsági találkozó a częstochowai zarándoklatok hatására született meg. A lengyelországi utak tapasztalatainak birtokában a pécsi székesegyházi plébánia keddi és szerdai ifjúsági csoportjainak tagjai szervezték

meg első alkalommal a találkozót mintegy negyven fő részvételével a nyolcvanas évek elején. A Szentlélek sugallatá-

nak engedelmeskedve, papok és civilek összefogásával 1986-ban ezerkét résztvevője volt az akkor már háromnapos programnak, mely ilyen értelemben egyedinek számított az ország hasonló, ám egynapos ifjúsági találkozóival között.

A máriagyúdi ifjúsági találkozó a szocializmus utolsó éveiben indult, amikor istentagadásban, felszíniességben és sekélyességben élt a ma-

gyar társadalom jelentős része – emlékezett vissza Bíró László, majd hozzátette: Máriagyúdon viszont egy másik társadalom jött létre, ahol megjelent az Isten országa. Őszinte, istenkereső és Istenre nyitott emberek közül állt ez a „társadalom”, akik között az idegenként érkezők is otthon érezhették magukat. „A Szentlélek munkája lelki mélységeket hozott a felszínre. Együtt léptünk, egy ritmusra, közösek voltunk az élményeink. Senkire nem tekintettünk idegenként. Megosztottuk egymás közt mindenünket, családi légkörben éltünk, figyeltünk egymásra. Ti mindnyájan missziósok voltatok” – fogalmazott a püspök. A társadalom negyven év elteltével sem változott, figyelmeztetett a szónok, aki arra buzdította az örökifja-

kat, hogy vágjanak bele újra, legyenek korunk misszionáriusai ismét, segítsék vissza az Egyházba a tőle eltávolodókat, a belőle kiszakadókat. Az emberekben ma is sok jót találhatunk, ne legyintsünk csak úgy a nem közénk tartozókra! Figyeljünk egymásra, hallgassuk meg egymást és haladjunk együtt! A hit útján ugyanis nincs megállás. Nem vagyunk készen, mindnyájan úton vagyunk a hitben. Ma

is élő kapcsolatot kell tartani az Egyház intézményével, és megtanulni meghallgatni a más világnézetet vallókat!” – hangzott Bíró László püspök tanítása.

Az örökifjak találkozója hagyományteremtő céllal hívták életre, a folytatást jövőre ígéri a máriagyúdi ifjúsági találkozó korábbi résztvevőivel a kegyhelyen.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

Ugyanabban a szőlőben dolgozunk

Beszélgetés Törő Andrással, a Pápai Magyar Intézet rektorával

(Folytatás az 1. oldalról)

– Lassan már egy éve a PMI rektora. Milyen benyomásokat szerzett ez idő alatt?

– Néhány évvel ezelőtt összetettebbé vált a PMI rektorának tevékenységi köre: több, Rómához kötődő magyar egyházi feladat és képvislet is egybefonódott. A PMI rektorához tartozik a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ágensi feladatköre, ezen kívül a Szentszéki Magyar Nagykövetség tanácsosa, valamint a Szent István Alapítvány elnöke is vagyok, az említett megbízatások mellett pedig olaszországi magyar főlelkészként is szolgálók. E sokrétű feladatkör révén egy igen érdekes és színes világ nyílt meg előttem.

Egyfelől magyar közegben tevékenykedem, hiszen a munkám meghatározó része a PMI-ben tanuló atyákkal kapcsolatos, az itt-tartózkodásuk időszakát kísérem figyelemmel. Jelenleg hat egyházmegyes pap lakik nálunk, akik római tanulmányaikat végzik. Igyekszem segíteni őket, építeni, szervezni a közösségüket. E szolgálat révén lelkileg magam is sokat gazdagodom. A PMI-ben végzett tevékenységek mellett szorosan együttműködöm a Római Magyar Akadémiával (Collegium Hungaricum Roma), amely szintén gyümölcsöző találkozásoknak ad otthont.

De mivel kapcsolatban állok az olaszországi magyar hívekkel, további lehetőségek nyílnak meg a számomra, hogy olyan, Rómán kívüli közösségekkel is találkozhassek, ahol magyarok élnek. Az említett területeken eltérőek a feladataim, és így a hétköznapiaim is. Ajándék ugyanakkor számomra, hogy mindezek párhuzamos gyakorlása napról napra szélesíti a látókörömet és lelkipásztori tapasztalataimat.

Másfelől fontosnak tartom kiemelni, hogy itt, Rómában a munkám során bepillantást nyerhetek a világegyház működésébe is. Gyakran kerül sor más intézetekkel, szektorokkal való együttműködésre, találkozom a Vatikánban dolgozó atyákkal, ezek pedig mind olyan alkalmak, amikor megtapasztalhatom, hogy az Egyház él. Mindenki, aki Rómában tevékenykedik, magával hozza a saját meglátásait, talentumait, amelyek által egymást is tanítjuk, építjük ismeretekben és emberszeretetben.

– Egy leendő katolikus lelkipásztornak nagyon sokat jelent, hogy Rómában, az Egyház szívében tanulhat...

– Mint említettem, nagyon érdekes megtapasztalni, hogy mi egy világegyháznak vagyunk a tagjai. Magyaroként, európaiként jó látni, hogy az Egyház mennyire gazdag: a világ legtöbb országának katolikusai valamilyen formában képviseltetik itt magukat, illetve számtalan szerzetesközösség és mozgalom is jelen van Rómában. Ami pedig a legnagyobb ajándék, hogy a világegyházat látva megtapasztalhatjuk, közös alapon

állunk: a Feltámadt Üdvözítő evangéliumát hirdetjük mindannyian. Észrevehetjük, hogy Isten milyen sokféle módon bontakoztatja ki a kegyelmét. Joseph Ratzinger, XVI. Benedek pápa mondta egykoron, hogy Istennek annyi útja van, ahány ember követi az Ő akaratát. Jó látni, hogy nemcsak a mi gyakorlatunk létezik, hanem számos más megközelítésmód is segítheti az embereket abban, hogy az evangélium útját követhessék.

Isten üzenetének megvalósítása, hirdetése szorosan kapcsolódik ahhoz a kultúrához, ahonnan jövőünk. Fontos, hogy értékeljük a saját hagyományainkat, ráismerjünk a gyökereinkre, ugyanakkor itt, Rómában csodálkozhatunk rá arra, mennyire színes az Egyház közössége

Isten üzenetének megvalósítása, hirdetése szorosan kapcsolódik ahhoz a kultúrához, ahonnan jövőünk. Fontos, hogy értékeljük a saját hagyományainkat, ráismerjünk a gyökereinkre, ugyanakkor itt, Rómában csodálkozhatunk rá arra, mennyire színes az Egyház közössége. Láthatjuk, hogy más országoknak milyen erőmei és kihívásai vannak, felfedezhetjük mások jó gyakorlatait, valamint azt, hogy a világ különböző régióiban milyen nehézségekkel kell megküzdeniük. Ezzel szembesülve újra és újra át tudjuk gondolni a saját tradícióinkat, személyes hitéletünket, miközben mi is gazdagítani tudjuk embertársainkat a tapasztalataink átadása révén.

– Miben más az Örök Város most, a jubileumi szentévbén?

– Ferenc pápa 2024. december 24-én nyitotta meg a jubileumi szentév első szent kapuját. Ez a szent időszak 2026. január 6-ig tart. Átlagos években körülbelül tízmillió turista érkezik Rómába, idén azonban harmincmillió látogatót, zarándokot várnak. Nagyon sok felújítást végeztek el erre az alkalomra. A biztonsági intézkedéseket részben megszigorították, máshol viszont leegyszerűsítették. A Szent Péter-bazilikát egy előre kijelölt zarándokúton lehet megközelíteni, amely az Angyalvár vonalától indul és a Confessio-oltárnál ér véget. A szentévre egyébként ezt a baldachinos oltárt is felújították. A zarándokcsoportok kapnak egy keresztet, ezzel vonulva léphetik át a szent kaput. A Szent Péter-bazilika alatti sírendszer, valamint a lateráni Szent János-bazilika előtti tér is megújult. Mindezek hozzájárulnak a jubileumi szentév gazdagításához.

– Több magyar utazik most az Örök Városba?

– Pontos számot nem tudok mondani, de az jól érzékelhető, hogy a Szent Péter-bazilika alatt található Magyarok Nagyasszonya-kápolnában keddenként bemutatott szentmiséken jelentősen nőtt a hívek száma. A Szent István Házban, valamint a Villa Mater Redemptorisban is sok magyar száll meg. Idén nem lesz olyan központilag szervezett út, mint tavaly volt a nemzeti zarándoklat, amelyen Ferenc pápa 2023-as magyarországi látogatásáért adtak hálát a hívek. Ebben az évben főleg kisebb közösségek, plébániai csoportok jönnek Rómába.

– Találkozik-e velük? Mi a tapasztalata, milyen lelkülettel mennek Rómába a magyar katolikusok?

– Természetesen sok magyar zarándokkal találkozom, az említett szálláshelyeken éppúgy, mint a keddi szentmiséken. Amikor valaki eljön ez utóbbira, akkor alkalmat találhat arra, hogy valamiképp lelkileg is megérkezzen Rómába, az Egyház szívébe. Fontos, hogy a kisebb közösségek tagjai is tudjanak egymással minőségi időt tölteni. Mi lenne erre alkalmasabb, mint egy római, szentévi zarándoklat? Az ide érkezőkben van egyfajta kíváncsiság, érdeklődés.

De azt is látom, hogy mindenki hoz magával valamit, valakit a szívében, amiért hálát ad, vagy akiért imádkozik. Fontos, hogy hálát adjunk azért a sok kegyelemért, amit kapunk, erre pedig Róma különösen megfelelő helyszín lehet. Egy római zarándoklat – még akkor is, ha ma már nem gyalogosan, hosszú heteken, hónapokon át utazva érkeznek meg ide a hívek – lehetőséget teremt arra, hogy kinyissuk a szívünket, a lelkünket, félretegyük a mindennapok gondjait, és ki-mondottan a hit ügyére összpontosítsunk. Ugyanakkor másfajta megpróbáltatások érhetik az idelátogatót, hiszen nagy a tömeg, meleg van, szükség van tehát a türelemre és az odafigyelésre is.

– Van esetleg megszívélendő, hasznos tanácsa a számukra?

– Fontosnak tartom, hogy mélyítsük el a zarándoklétünket. Ezen azt értem, hogy az igazi zarándok ne elsősorban turistaként jöjjön Rómába. Legyen hangsúlyos számunkra a befelé és felfelé irányuló figyelem, igyekezzünk rátalálni azokra az üzenetekre és csodákra, amelyekkel a Gondviselő szeretne megajándékozni bennünket!

A lelkiek mellett természetesen vannak praktikus tanácsok is, amelyekre hasznos figyelmebe vennünk. Érdemes például reggel útra kelniünk, hogy valamelyik zarándokhelyre még a kánikula előtt megérkezzünk, amikor egyébként még a bejutás is könnyebb. Napközben mindenképpen húzódjunk árnyékba, és inkább olyan helyet keressünk fel, amely kevésbé kitett a hőségnek, és persze a rendszeres folyadékpótlásról se feledkezzünk el! Az is lényeges, hogy ügyeljünk az értékeinkre, hiszen az iratok, a pénz elvesztése nagyon megkeserítheti az utazásunkat.

Meggyőződésem, hogy amennyiben sikerül egy szeretetben elmélyült zarándoklattal, imádságos lelkülettel és Istenre nyitott szívvel Rómába érkezni, úgy a felmerülő nehézségekre is képesek leszünk máshogyan tekinteni: az akadályokat nem teherként éljük meg, hanem zarándoklatunk részeként tudjuk felajánlani Istennek.

– Ön akkor került a PMI élére, amikor még Ferenc pápa volt az egyházfő. Milyen emlékeket őriz róla?

– Nem sokkal Ferenc pápa megválasztása után szenteltek pappá, így az eddigi lelkipásztori szolgálatom számos szempontból kapcsolódik az ő személyéhez. Az ifjúságpasztoráció területén különösen sokat foglalkoztam a *Christus vivit* (Krisztus él) kezdetű apostoli buzdításával, melynek örömteli üzenetét számos alkalommal feldolgoztuk lelki beszélgetések, hittanos foglalkozások, szentségimádások alkalmával. Az enciklika üzenete hatással van rám most is, amikor Rómában napról napra láthatom az Egyház eleven, fiatalos arcát.

Szívesen emlékszem vissza Ferenc pápa magyarországi látogatásaira, és természetesen az azt megelőző római szolgálatom közel egy évére is. Amikor 2024 augusztusában elfoglaltam hivatalom, már érzékelhettük, hogy Ferenc pápa mindennapjait mennyire befolyásolja a fizikai állapota. Felemelő volt azonban megtapasztalni, hogy ennek ellenére mekkora kitartással végezte a szolgálatát. Az utolsó pillanatilig jelen volt, szívvel-lélekkel látta el azt a feladatot, amit az Egyház közössége rábízott.

Idén nagyszombaton éppen a Szent Péter-bazilikába mentünk egy családdal, amikor a Szent Márta-ház előtt talál-

Fontosnak tartom, hogy mélyítsük el a zarándoklétünket. Ezen azt értem, hogy az igazi zarándok ne elsősorban turistaként jöjjön Rómába. Legyen hangsúlyos számunkra a befelé és felfelé irányuló figyelem, igyekezzünk rátalálni azokra az üzenetekre és csodákra, amelyekkel a Gondviselő szeretne megajándékozni bennünket!

koztunk Ferenc pápával. Áldott ünnepet kívántunk neki, ő pedig magyarul szólt hozzánk a következő szavakkal: „Isten éltesse!” Nagyon megható találkozás volt, főleg annak fényében, hogy húsvéthétfőn befejezte földi zarándokútját. Szép búcsúzkodásként marad meg az emlékezetemben.

– Hogyan élte meg a pápaválasztást?

– Egy nagyon eleven időszakként. Erdő Péter bíboros urat kísértem Rómában, neki segítettem a hétköznapi teendők ellátásában. Jelen lehettem valamennyi szertartáson, melyen a bíboros úr részt vett. Nagyon emlékezetes, megható és imádságos volt az az alkalom, amikor kedden délután Ferenc pápa ravatalához járultunk. Megrendítő volt megtapasztalni az ott lévő emberek gyászát. Emberileg nehéz az elválás, de hitünk szerint ő most ott van a mennyei Atyánál, ez pedig reménnyel tölt el bennünket. Minden mozzanat – a koporsó kísérése a Szent Péter-bazilikába, a virrasztás, a temetési szertartás – szép, felemelő és megható érzéseket keltett a lelkünkben. Úgy éreztem, mintha egy rövid időre megállt volna az idő, valamiképp mindenkit

megerített az ő távozása. Hiszem, hogy a ma emberének szüksége volt erre a csendre, a megrendültség őszinte tisztaságára. Úgy tűnt, a világ megnyílt arra az üzenetre, amelyet Ferenc pápa szeretett volna átadni. Ez mindannyiunk hívását, Egyházhoz való tartozását megerősítette.

– XIV. Leó pápa az eltelt két hónapban rendkívül aktív tevékenységet folytatott. Ön hogyan látja őt? Mit gondol arról, hogy míg Ferenc pápa soha nem nyaralt a pápák nyári rezidenciáján, Leó pápa elvonult Castel Gandolfóba?

– Ferenc pápa még érseként is szívesebben tartózkodott otthon, akár a szabadiidejében is. XIV. Leó pápának más a stílusa, emberi karaktere és habitusa. Például sportol, és szívesen követi a sporteseményeket is. Szent II. János Pál szintén igen aktív volt ezen a téren, Ferenc pápa viszont már csak egészségi okokból sem lehetett az. Ferenc pápa is tartott szünetet, csak éppen itt, Rómában. XIV. Leó pápa más, mint közvetlen elődje, ugyanakkor számos területen felfedezhetjük nála a korábbi pápák szokásait. A legfontosabb azonban, hogy mindig tisztában legyünk vele, Leó nem az előző pápa pontifikátusát, hanem a péteri szolgálatot folytatja. Szerintem egy nagyon karakteres egyházfőnk van, aki még sok mindenben meg fogja lepni a világot.

Egy konkrét élményt is szeretnék megosztani vele kapcsolatban. Ignazio Ceffaliát Ferenc pápa még márciusban nevezte ki Belarusz apostoli nunciussá, aki a püspökszentelés idején itt lakott nálunk a PMI-ben. Az ő kíséretében magam is találkozhattam a jelenlegi Szentatyával, és volt alkalmam néhány rövid gondolat erejéig bemutatni neki a Pápai Magyar Intézetet. Azt tapasztaltam, hogy XIV. Leó pápa számára ezek az események nem csupán protokolláris formáságok, ő valóban érdeklődve figyel arra, akivel beszél. Úgy érzékelem, hogy a Szent-anya számára nagyon fontosak a találkozások. Jézus Szíve ünnepén harminc papot szentelt a világ minden tájáról. Előtte papokkal és püspökökkel találkozott. Szent Péter és Szent Pál ünnepén közel ötven érsek nyakába akasztotta a palliumot. Leó pápa e gesztusokkal azt üzeni, hogy szeretne részese lenni ezeknek a közösségeknek, nem beszélve arról, hogy akikkel találkozik, azok hazaviszik ezt a tapasztalatot és továbbadják majd másoknak. Ebben a hónapban különösen jó volt látni, ahogyan a papság, a püspökök, vagy a szentelendők felé fordult, megerősítve őket az elköteleződésükben, hivatásukban. Ez egyfajta csapátépítés, amely azt közvetíti felénk, hogy mi az ő munkatársai vagyunk, együtt járunk az úton, s bár különbözőzőek a feladataink, ugyanabban a szőlőben dolgozunk.

Baranyai Béla
Fotó: Törő András
archívuma

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPENZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

ÜDÜLÉS

NYARALÁSI LEHETŐSÉG Balatonfüreden, strandok közelében, kedvező áron. T.: 06/20-241-3585

SZOLGÁLTATÁS

HAGYATÉKOT veszek, vételnél ingyen lomtalanítok, lakáskiürítést vállalok, azonnal. Kozák János 06/30-735-0043

FOGOSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltániszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imában, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabezédek a magyar családkozhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldog-gá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. augusztus 6., szerda, szeptember 6., szombat, október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móríz Zsigmond út 141.): július 31-én 18 órától augusztus 3-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A gyógyító Jézus”. Augusztus 28-án Ocsovai Grácián atya lelkigyakorlata: „Angyalos Boldogasszony”. Szeptember 25-én 18 órától 28-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Győzelmiünk a gonosz hatalma fölött”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Betánia-napok Veszprém-ben – lelkigyakorlat lesz a Nyolc Boldogság Közösséggel „A reményben legyenek derűsek!” (Róm 12,12) mottóval, 2025. augusztus 1-3., péntek déltől vasárnap délutánig a Veszprémi Érseki Főiskolán (Veszprém, Jutasi u. 18/2.). Jelentkezési határidő: 2025. július 18., péntek. Minden korosztályt szeretettel hívnak és várnak! Jelentkezni lehet: <https://betanianapok.nyolcboldogsag.hu/>

LELKI PROGRAM

Görögkatolikus lelki program lesz a libanoni Szent Charbel remete tiszteletére és közbenjárását kérve a testi-lelki gyógyulásokért július 22-én, kedden 17.30 órától, a gazdagréti Szent Angyalok római katolikus templomban (Budapest XI., Gazdagréti út 14.). Gyóntat és a Szent Liturgiát bemutatja: Kocsis Tamás görögkatolikus szervezőlelkész. A szentmise végén ereklyés áldás és olajkenet lesz.

MISSZIÓ TOURS UTAZÁSI IRODA

NAGYBOLDOGASSZONY ZARÁNDOKVONAT

Bodajk augusztus 15.

Böjte Csaba ferences szerzetes

R. díj: ifjúsági: 3000 Ft/ő, felnőtt: 7000 Ft/ő

MEDJUGORJE – SZARAJEVÓ – MOSTAR

szeptember 8-11. • 4 nap/3 éj

Papp László és Bökö Péter atyák

R. díj: 119 900 Ft/ő

CZESTOCHOWA – WADOWICE – KRAKKÓ

ZARÁNDOKLAT

szeptember 24-28. • 5 nap/4 éj

Burbela Gergely verbita szerzetes

R. díj: 139 900 Ft/ő

MAGYAROK ZARÁNDOKLATA MÁRIACELLBE

október 3-5. • 3 nap/2 éj

Reich László Ciprián kapucinus szerzetes

R. díj: 119 900 Ft/ő

ZARÁNDOKLAT LOURDES-BA, „A CSODÁK ÉS ZARÁNDOKOK VÁROSÁBA”

október 6-10. • 5 nap/4 éj

Juhos Ferenc verbita szerzetes

R. díj: 369 900 Ft/ő

Továbbiak: www.missziotours.hu

Tel.: +36 20 565 3258, +36 20 336 0016

E-mail: missziotours@missziotours.hu

Engedélyszám: U-000829

NAGY ZARÁNDOKLAT

LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA

aug. 29 - szept. 7. | 10 nap | 649.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

szeptember 10-14. | 5 nap | 149.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

szeptember 17-22. | 6 nap | 439.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA

október 2-5. | 4 nap | 119.900 Ft/fő

MÁRIADNAI BÚCSÚ

DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL

október 6-8. | 3 nap | 99.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

október 15-20. | 6 nap | 459.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

október 17-21. | 5 nap | 179.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

október 22-26. | 5 nap | 149.900 Ft/fő

SENTEVI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

november 12-16. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

ADVENTI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

december 3-7. | 5 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

Az olaj a Szent Charbel libanoni nyughelye előtt égő olajmécseből származik. Az olajkenet kegyhelyhez kötődő szentelmény. A szentmise előtt litániára és közös imádságra kerül sor. A szentmise után személyes közbenjáró imádság kérhető. Minden érdeklődőt szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://szentangyalok.hu>

SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTÉS

Kedves nővérem, Csiri!
Születésnapod alkalmából szeretettel köszöntelek.
Isten éltesse sokáig erőben, egészségben, szeretetben, békességben – imáinkban is hordozzuk egymást.
Húgod: Gabi

RÓZSAFÜZÉR-IMÁDSÁG

TÉRden álló férfiak rózsafüzér-imádsága lesz Budapesten, a Szent István-bazilika előtti téren. Időpontok: augusztus 2., szeptember 6., október 4., november 1., december 6., elsőszombati napokon 10 órától. Gyülekező 09.45 órától. A hívő férfiak együtt, térdén fohászkodnak a Szűzanya közbenjárásáért, az önanonosság megerősödéséért, szívbeli békéért, a kiengesztelődésért, a hitben való gyarapodásukért, az Istenhez való megtérésért, a férfitestvérek imádságban való megerősödéséért, valamint gyermekeinkért, családjainkért és egész imádkozó nemzetünkért. A szervezők kéri, hogy ahol imádkoznak bátor férfiak, jelezzék a szivekszozetsemisszioja@gmail.com e-mail-címen, valamint küldjenek képet, ösz-szefoglalást, tanúságtételt, valamint imaszándékokat is.

BÚCSÚ

Az autók megáldásának több mint négy évtizedes hagyományával rendelkező szántódpusztai Szent Krisztof-búcsú szentmiséjét 2025. július 26-án, szombaton 19 órakor Serfőző Levente, a Szeged-Csanádi Egyházmegye pasztorális helynöke végzi. Az autók megáldása – a szokott módon – a szentmise végén lesz.

Nagyszülők és autók megáldása Búcsúszentlászlón, a kegy-templomban 2025. július 27-én, vasárnap 11 órától. Az ünnepi szentmisét vezeti Fazakas Márton csomai premontré apát. A szentmisén közreműködnek a nagykapornaki és búcsúszentlászlói templomok kórusai.

Szent Anna-búcsú lesz a budapest-felsővízvárosi Szent Anna-plébániatemplomban (Budapest I., Batthyány tér 7.) 2025. július 27-én, vasárnap 11 órától ünnepi szentmisével, melyen felhangzik: Franz Schubert (1797-1828): *G-dúr mise* D. 167, Kyrie, Glória, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei. A zenei szolgálatot a Szent Anna-templom énekesei adják. Szólisták: Kovács Viola (szoprán), Buda Sára (alt), Katona Tamás (tenor), Cser Ágoston (basszus), művészeti vezető: Balasi Barnabás

Nagykapornak-Remetékerti búcsú lesz 2025. augusztus 17-én (vasárnap) 11 órakor. Az ünnepi szentmisét vezeti Fekete Szabolcs

MISSZIÓ TOURS UTAZÁSI IRODA

SENTEVI PAPI, SZERZETESI

ZARÁNDOKÚT TÖRÖKORSZÁGBA

"NICEAI HITVALLÁS" – 1700 ÉV

Erre az útra papok és szerzetesek jelentkezését várjuk!

Konstantinápoly/Isztambul • Rodostó/Tekirdag •

Nicea/Iznik • Efezus/Izmir

2025. október 6-10. (5 nap/4 éjszaka)

Lelkivezető: Veres András győri megyéspüspök,

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke

Közvetlen repülővel Budapestről Isztambulba és vissza.

Résztvételi díj: 349 900 Ft/fő

Az ár tartalmazza: az utazást menetrendszerinti repülőgéppel, a repülőtéri illetéket, a szállást 4 éjszakára félpanziós ellátással, magyar nyelvű idegenvezetést, tour guide készüléket.

A részletes programot és további

2025. évi zárandoklatainkat megtalálja:

www.missziotours.hu

Szeretettel várjuk jelentkezésüket!

Tel.: +36 20 565 3258, +36 20 336 0016

E-mail: missziotours@missziotours.hu

Engedélyszám: U-000829

MINDSZENTYNEUM

ZALAEGRSZEG

2025. július 22.

ZARÁNDOKNAP a

Mindszentyneumban

„Szeretetet hoztam ide is”

Mindszenty József

életút-kiállítás

A zárandoknapon állandó kiállításaink

ingyenesen látogathatók!

További programok: mindszentyneum.hu

ZEGI MÚZEUMOK

Benedek szombathelyi segédpüspök. A szentmisén közreműködnek a nagykapornaki és búcsúszentlászlói templomok kórusai, valamint a Zala Brass fúvősegyüttés.

MEGHÍVÓ

Egészségügyi dolgozók szentmiséje lesz július 26-án, szombaton 18 órától az óbudai főplébánia-templomban (az Árpád híd budai hídfőjénél) a Budapest-Óbudai Szent Péter és Szent Pál Főplébánia és a Curate Infirmos Közösség szervezésében, Szent Pantaleon vértanú orvos és Boldog Zdenka vértanú röntgenasz-szisztensnő tiszteletére. Az ünnepi mise főcelebránsa Terci Zoltán protonotárius kanonok. Minden érintettet és érdeklődőt szeretettel várunk, imádkozzunk együtt gyógyítóinkért és betegeinkért!

SZAKIRÁNYÚ KÉPZÉS

A Brenner János Hittudományi Főiskola Vallásturisztikai szakember szakirányú továbbképzést indít Győrben. A szakirányú továbbképzésen a hallgatók a megszerzett ismeretek birtokában képesek a hazai szakrális helyek, Magyarország vallási értékkincseinek szervezett bemutatására, vallásturisztikai vállalkozás menedzsmentjére. A képzés időtartama 2 félév. A jelentkezés feltételei: egy nyelvből középfokú állami nyelvviszga vagy azzal egyenértékű tanúsítvány ÉS turizmus vendéglátás BA/MA szakon, illetve idegenforgalom és szálloda főiskolai szakon szerzett oklevél vagy vendéglátás-idegenforgalom szakmacsoportban szerzett OKJ-s bizonyítvány vagy hitéleti, gazdaságtudományok (fentiekén túli szakkok), pedagógusképzés, társadalomtudományok képzési területen minimum alapképzési szakon, illetve főiskolai szintű képzésben szerzett oklevél. A képzés díja: 200.000 Ft/félév. Jelentkezési határidő: 2025. augusztus 23. A jelentkezési lap (és tájékoztató a kötelező mellékletekről) a Főiskola honlapján érhető el: <https://bjfh.hu/foiskola/tartalmak/22-jelentkezes-es-felveteli>. A dokumentumokat a Főiskola címére kell megküldeni: Brenner János Hittudományi Főiskola, 9021 Győr, Káptalandomb 7.

FOTÓPÁLYÁZAT

A Katolikus Szeretetszolgálat 75 éves jubileuma alkalmából országos fotópályázatot hirdet diákoknak „IDŐ (s) KOR” címmel „A legkisebbebektől a legidősebbekig” motto jegyében. A pályázat célja: olyan alkotások beküldésére buzdítanak a szervezők, amelyek a Katolikus Szeretetszolgálat misszióját, értékeit, az emberi élet értékeit és örömeit mutatják be fotókon keresztül. Beküldési határidő: 2025. szeptember 30. A zsűrizés határideje: november 14. Az eredmény-hirdetés várható időpontja: november 17. Az ünnepélyes díjátadó várható időpontja: december folyamán.

A pályázatra való nevezés és az azon való részvétel ingyenes. A pályázat célja, hogy a Katolikus Szeretetszolgálat 75 éves jubileuma alkalmából kreatív, új, nyitott, friss szemlélettel, ugyanakkor méltón és szeretettel tudják bemutatni a Szeretetszolgálat tevékenységi köreibben megjelenő alapvető emberi értékeket. További részletek és a jelentkezési dokumentumok megtalálhatók a Katolikus Szeretetszolgálat oldalán, <https://szeretetszolgalat.hu>

KÁNTORKÉPZÉS

A Székesfehérvári Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 2025 szeptemberétől első évfolyamot indít. Várunk minden olyan jelentkezőt, aki érdeklődik a szent liturgia és az egyházzene iránt, továbbá szívesen teljesítene kántori szolgálatot. Érdeklődés esetén a megadott címre elküldjük a jelentkezés pontos feltételeit. A jelentkezési tájékoztató és a jelentkezési ív letölthető az egyházmegye honlapjáról. Postacím: Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam, 8000 Székesfehérvár, Városház tér 5. E-mail: wasztljanos@gmail.com

KOLLÉGIUM

A Brenner János Hittudományi Főiskola két kollégiuma (Szent László Kollégium, Győr - Széchenyi István Egyetem Hegedűs Gyula Kollégiumában 50 férőhellyel, a Brenner János Hittudományi Főiskola kollégiuma, Győr – 35 férőhellyel) felvételt hirdet. Célunk, hogy a keresztény fiatalokat kollégiumi elhelyezéssel segítjük az egyetemi tanulmányaik alatt. A főiskola vezetése alatt álló két kollégiumba hívó vagy hitre nyitott fiatalokat várunk, akik szívesen lennének egy szellemi-lelki értelemben is igényes közösség tagjai. Bővebb információk a Főiskola honlapján a kollégiumok menüpont alatt találhatók. Kérdések esetén szívesen állunk rendelkezésre a 06/96-313-055-ös telefonszámon, valamint a szakkollegiumok@bjfh.hu internetes elérhetőségen. Jelentkezési határidő: 2025. augusztus 3.

Felvételt hirdet a debreceni Szent László Katolikus Szakkollégium a 2025/2026-os tanévre olyan egyetemista fiúk számára, akik egyetemi éveiket egy tartalmas, dinamikus fejlődő, családi közösségben szeretnék eltölteni. Szeretettel várjuk azon fiatalok jelentkezését, akik elhivatottak egy fiatalos keresztény közösség építésére, valamint a mindennapok során szeretnék megélni a keresztény hitüket. A szakkollégiumba a Debreceni Egyetem bármely nappali tagozatos képzésén részt vevő hallgató jelentkezhet. A Kollégium 2, illetve 3 ágyas szobái, valamint a közösségi terei kényelmes és nyugodt körülményeket biztosítanak a hatékony tanulásra, pihenésre és kapcsolódásra. Jelentkezési határidő: 2025. augusztus 8. Bővebb információ: <https://delelkes.dnyem.hu/>

A miskolci Görögkatolikus Roma Szakkollégium felvételt hirdet. A szakkollégium azok jelentkezését várja, akik felsőoktatási képzésben vesznek részt; roma nemzetiségűek vagy hátrányos helyzetűek; akiket érdekelnek a közösségi és szakmai programok; akik nyitottak a roma kultúra felé. A szakkollégium a következőket kínálja: ösztöndíj; 2-3 ágyas szobák, kápolna; mentorprogram; felzárkóztatás és hátránykompenzáció a nehezebb tantárgyakból; közösségi és hitéleti programok; ingyenes eszközhasználat: fénymásolás, laptop- és kerékpárkölcsönzés. A jelentkezéshez szükséges: kitöltött jelentkezési lap, motivációs levél, fényképes Europass-önéletrajz, lelkesítő ajánlás. Jelentkezési határidő: augusztus 11. A jelentkezési szándékot e-mailben vagy telefonon lehet jelezni, és a szakkollégium elküldi a jelentkezési lapot. Elérhetőségek: e-mail: gkciganyszakkolli@gmail.com; telefon: 06/30-723-1005; honlap: <https://www.gkc-szakkolli.hu/>

KIÁLLÍTÁS

Elegancia és hagyomány – A tihanyi bencések a füredi Anna-bái két évszázadában címmel időszaki kiállítást tekinthetnek meg az érdeklődők a Tihanyi Bencés Apátsági Múzeum Galériájában, a rendes látogatói útvonalon június 15-től augusztus 31-ig. 2025-ben ünnepli megalapításának 200. évfordulóját az Anna-bál. A bál évfordulója alkalmából a Tihanyi Bencés Apátság, a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, a Herendi Porcelánmanufaktúra és Balatonfüred Város Önkormányzata közös vándorkiállítással és forráskiadvánnyal készül a megemlékezésre; továbbá az apátság múzeumának modern galériájában bővített, tárgyakkal gazdagított tartalmú kiállítással találkozhat a látogató.

„Bogács és lilium – Magdolnák virágai” címmel kiállítás nyílt a veszprémi várnegyedben a Biró-Giczey Ház freskós termeiben. A tárlat hétfő kivételével mindennap megtekinthető: keddtől péntekig 17–19 óráig, valamint szombaton és vasárnap 10–19 óráig. A Veszprémi Érsekség történetének egyik legjelentősebb eseményét, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását ünnepli ebben az évben. A liliumos vértanú névadó szentasszony, Mária Magdolna életének eseményeit bemutató műtárgyakat nézve közelebb kerülhetünk Bódi Magdi és Szent Mária Magdolna titkaihoz.

PROGRAMAJÁNLÓ

A Pogány Madonna nyomában a Tihanyi Bencés Apátságban. 1981. május 28-án mutatták be a hazai mozikban *A Pogány Madonna* című kultikussá vált filmet, amelynek tihanyi apátságbeli forgatási helyszíneit Bujtor Balázs hegedűművész-koncertmester és barátai, valamint Barkó Ágoston tihanyi bencés atya vezetésével járhatják be az érdeklődők augusztus 11-én, hétfőn, illetve 18-án, hétfőn 14 órától 15.45-ig, 16 órától 17.45-ig. Meglepetések: rendőrségi Lada, makettek a filmből, étel- és italkóstoló a Bujtor-filmek gasztronómijából (Hungária Extra Dry, barackpálinka, kacsamájás zsíroskenyér, retiro fasírt Piros Arannyal...). A program időtartama 100 perc. Gyülekező: a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

A Pannonhalmi Főapátság fesztiválján, az Arcus Temporum – találkozás, közösségi élmény, harmónia, béke, zene, irodalom, képzőművészet és spiritualitás – mindez egy helyen. A bencés szerzetesközösség augusztus 22–24. között arra hívja a vendégeket, hogy a hegy tetején, a falakkal körülvett „városban” és kertben találkozzanak egymással, a művészekkel, önmagukkal, Istennel és a kultúrával. A Pannonhalmi Főapátság és az Arcus Temporum hívószava idén a *kert*, amire a zenei és egyéb programok is reflektálnak. A háromnapos fesztiválon csaknem harminc zenei, irodalmi, képzőművészeti és spirituális programmal várják az érdeklődőket. Az Arcus Temporum fesztiválon mindenki újra rátalálhat ezekre az elveszett imákra, az ezeréves falak között, a zene, az irodalom, a képzőművészet és a spiritualitás világában elmerülve, a világ zaját lecsendesítve. Részletes program: [www.arcustemporum.com](http://arcustemporum.com)

UjEjember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt.

Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2025. július 14.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szantalai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Várossy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Kodítek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 5785 Ft, fél évre: 11 570 Ft, egy évre: 23 140 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Megbecsült, emberséges tanáregyéniség volt

Elhunyt M. Kiss Sándor, a PPKE BTK Történettudományi Intézetének korábbi vezetője

Elhunyt M. Kiss Sándor, Széchenyi-díjas történész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara (PPKE BTK) professor emeritusa, a Történettudományi Intézet korábbi vezetője – adta hírül honlapján a PPKE BTK július 8-án. Az alábbiakban Őze Sándor, a Történettudományi Intézet jelenlegi vezetője nekrológiát olvashatják a nyolcvankét esztendőskorában elhunyt elődjéről.

Nagy tölgy dőlt ki a tegnapi éjszakai viharban, egy olyan irányadó óriás, akihez igazodni lehetett, aki utat jelölt ki. Nehezen hihető a hír. M. Kiss Sándor halálával életem egy része szakadt ki és merült el soha vissza nem idézhetően a múlt homályába. Felnőttkorom egyik legmeghatározóbb tanáregyéniségéről van szó, olyan emberről, aki az egyetemi, Eötvös-collegiumi képzés után is jelen volt az életben. Tizenhat évig volt később a főnököm, tanszék-, majd intézetvezetőm az újrainduló Pázmány Péter Katolikus Egyetem Történeti Intézetében.

Még nem volt negyvenéves, amikor az Eötvös József Collegium (amelynek valamikor ő is tagja volt) szobaszeminárium,

keddenként este 7 és 11 között először megjelent cigarettával kiégetett pulóverében, ruganyosan, sármosan, telve lendülettel és humorral. Így ment ez ezek után öt-hat éven keresztül, magával hozva általában egy olyan vendéget, aki vagy a 20. századi történelem egy szemtanúja volt, vagy annak valamilyen elemzője. Különböző szellemi áramlatokat, politikai nézőpontot képviselő embereket ismertünk meg, de fel is készített bennünket az elkövetkező rendszerváltásra.

Sanyi történész-kutatóként minőségit, újat, egyedit és a társadalomra is hatást gyakorlót alkotott. Ez az utóbbi nagyon fontos volt számára: „Egyéni dühöm annyit ér, amennyit társadalmiasítani tudok belőle” – mondta sokszor a bomló „kádárizmus” időszakában élő „dühös fiataloknak”. Ugyanakkor óvott is bennünket. „A diplomát meg kell szerezni, a szakmával kell foglalkozni.” A lényeges történeti problémákat, a társadalom kulturális emlékezetének elfedett pontjait kutatta. Az elsők között szólt a kommunizmus kényszermunkatáborairól. A *Recsk 1950–1953* című film történész szakértője volt. Az *erőszakszervezetek és a politika alakulása 1945 és 1956 között* című előadással habilitált Piliscsabán, 2004-ben. Később az elhallgatott magyar forradalom,

1956 talán legismertebb kutatójává vált. Mindezt országos szinten a médiában is rendszeresen tudta képviselni. Konceptiózus volt, mindig rendszerben gondolkodott. Kierlelt ideológiai, etikai világnézete centrumában a hazaszeretet és a nemzeti szempontok álltak. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy minden érvelést meg kell vizsgálni, ha az intakt, még ha az a saját szempontjainkkal ellentétesnek tűnik is. Megértő volt. Történészként is igyekezett vizsgált személyiségeinek álláspontjaiból szemlélni. Elmondta, hogy ha éjszakánként nem tudott aludni, sorra vette a szereplőket, és az ő fejükkel gondolta végig a lehetséges cselekvési alternatíváikat.

Pályája során láthattuk hadtörténészként, tagja volt a Történeti Tényfeltáró Bizottság „Sortűz Bizottságának”, dolgozott Antall József Miniszterelnöki Tanácsadó Testületének kormányfőtanácsosaként, de legfőképpen tanár volt. 1996-tól tanított Piliscsabán, az újrainduló Pázmány Péter Katolikus Egyetem történelem szakán. Majd 1997 szeptemberétől a Történettudományi Intézet és azon belül a Legújabbkori Történeti Tanszék vezetőjeként. Egyetemi tanári kinevezést 2005-ben kapott. Sikeres tanítványai nyomán OTDK mestertanár kitüntetésben részesült. A tanszék-, majd intézetvezetői posztot tizenhat esztendőn keresztül, 2013. június 30-ig töltötte be.

Azt követően a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet (RE-TÖRKI) tudományos igazgatója lett. Vezetőként soha nem bocsátott el senkit. Még azokat sem, akik a háta mögött léptek fel ellene vagy szembehelezkedtek vele. „Nem szabad senkit sem a víz alá nyomni” – mondta. Kollégáit jó főnöként, emberismerettel válogatta és türelemmel irányította. A szak alatta virágzott.

A Történeti Hivatallal (utóbb: Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára) 1998 novemberében kötött megállapodást, melynek keretében 1998. december 1-jétől az általa minden évben kiválasztott tizenkét pázmányos történész-hallgató rendszeresen kuthatott a Belügyminisztérium pincéjében található irattárban, majd annak átszállítása után az Eötvös utcai intézményben. Ez az együttműködés a többi egyetemhez viszonyítva is egyedülálló tudományos kutatási és forrásfeltárási lehetőséget biztosított a Pázmány hallgatóinak. Közülük huszan doktoráltak a vezetésével, és számosan ma is jeles történészek, kutatók, politológusok.

Iskolát alapított. Az 1980-as évek Eötvös Collegiumának generációjától kezdve harminc éven keresztül nevelt ki ma is a pályán lévő történészeket. Mindenki által becsült, emberséges, meghatározó tanáregyén-

niségként él az emlékezetben. Ő volt a Történettudományi Intézet és egyben a piliscsbai campus egyik legfőbb identitásképző arca. Diákjait meghallgatta, kérdéseik, válszaik érdekelték. Mindenkire volt ideje, sokszor éjszakákba nyúló beszélgetésekre, nyári táborokban, intézeti kirándulásokon. Nem buktatott. „A hallgatót képezni kell, nem terrorban tartani” – volt az álláspontja. Módszert akart adni a 20. századi ismeretekhez, eligazodást a 21. század mindent elöntő információáradatában tanítványai és a történettudomány számára.

Számos emléklapett mellett munkáját 2013-ban a Magyar Érdemrend középkeresztje kitüntetéssel, majd 2022. március 15-én Széchenyi-díjjal jutalmazták, de ami ezeken túl is felbecsülhetetlen, megmaradó érdem, az a közel kétezer, történelem szakot végzett pázmányos hallgató, akik előadásait hallgatva, vele beszélgetve egy olyan történet szemléletet kaptak, amely segíti őket jelenük átlátásában és jövőjük, közös jövőnk formálásában is. Isten veled, Sanyi! Köszönöm, hogy világosságot gyújtottál nekünk, miközben kerestük az utat mi, botladozó diákjaid. Híszem, hogy újra találkozunk az örök világosságban.

Forrás és fotó: PPKE BTK

Az élethosszig tartó tanulás jegyében

Az Egyházi Könyvtárak Egyesülésének (EKE) éves konferenciája

Szakmai és személyiség-fejlődés az élethosszig tartó tanulás jegyében címmel Egerben tartotta éves konferenciáját az Egyházi Könyvtárak Egyesülése (EKE) július 7. és 9. között.

A résztvevőket Pajtókné Tari Ilona, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem rektora köszöntötte. Beszédében rámutatott, hogy idén kettős jubileumot ünnepelnek, hiszen kétszázötven évvel ezelőtt nyitotta meg kapuit az intézmény, valamint az egyetem alapítójának, gróf Eszterházy Károly püspök születésének 300. év-

hanem részt vesznek a jövő generációjának felkészítésében, lelki nevelésében is.

A könyvtárakról szólva büszkeségét fejezte ki, hogy az egyetemhez tartozó három könyvtár, az Egri Hittudományi Főiskola Könyvtára, a Tittel Pál Könyvtár, valamint a Főegyházmegyei Könyvtár egymást kiegészítve, jó munkakapcsolatban szolgálják az olvasók igényeit. Beszéde végén a rektor együttműködési megállapodást írt alá Bálint Ágnessel, az Egyházi Könyvtárak Egyesülésének elnökével, melynek értelmében az egyesülés hírlevele elérhetővé válik a Tittel Pál Könyvtár

kérdésekről is tájékozódhassanak. Az EKE Hírlevél kiadója az Egyházi Könyvtárak Egyesülése, a megjelenítéshez az OJS-felületet az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem biztosítja.

A háromnapos konferencián számos témában hallhattak előadást a résztvevők. Dolhai Lajos, az Egri Hittudományi Főiskola rektora személyes hangvételű köszöntőjében rámutatott, hogy a mai fogyasztói társadalomban különösen fontos, hogy a lelkiunket is tápláljuk. Egyebek mellett a könyvek általa használt sajátos kategorizálásáról is beszélt. A tankönyvek és a szakkönyvek főleg az ismeretközlést szolgálták. A szépirodalmi alkotások, regények, versek a személyiségünket

zett üzenetét, a *Szentírást*, és vezessenek el minél több embert a könyvek könyvének, a *Bibliának* a megismerésére.

Czapkó Mihály teológiai tanár, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkárságának irodavezetője *Legyetek tökéletesek!* címmel az élethosszig tartó tanulás egyéni és közösségi vonatkozásairól beszélt. Hangsúlyozta, hogy a tanulás nem kötelességteljesítés, hanem egy folyamatos nyitottság egy magasabb jó, az igazság keresése iránt. Senki nem tudja befogadni a világ teljes tudását. Ehelyett keresnünk kell a forrást, amely megmutatja, hogyan tudjuk az életünket a helyes úton tartani! Ha az élethosszig tartó tanulásról beszélünk, akkor tudnunk kell, hogy Isten igéjéből forrászik minden. Isten

járta körül, hogyan tudnak a különböző generációk vágyai és szükségletei közeledni egymáshoz az egyes munkahelyeken, munkahelyi kultúrákban. Barát Katalin pszichiáter, családterapeuta az idősebb emberek tanulási kedvéről és fogékonyságáról beszélt. Németh Katalin, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara egyetemi adjunktusa a könyvtárai hivatásról szólva a társadalmi, technikai változásokhoz való alkalmazkodásról, folyamatos egyéni és szervezeti képzés jelentőségéről beszélt. Rózsa Dávid, az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatója a nyitottságot, bátorságot, elköteleződést, személyiségfejlődést, rugalmasságot, megértést, az örökség őrzése mellett a megújulásba vetett hitet, a szakmai jártasságot és az emberséget nevezte meg az intézményvezetők legfontosabb kompetenciájaként.

A konferencia résztvevőit szentmise keretében Ternyák

Csaba egri érsek köszöntötte. Predikációjában egyebek mellett arról beszélt, hogy a képi kultúra térhódításakor különösen fontos feladat, hogy az olvasást népszerűsítsük. Arra kérte a könyvtárosokat, hogy becsüljék meg a könyveket, és csábítsanak be a könyvtárakba minél több embert programokkal, rendezvényekkel, hogy az írott kultúrkincseket a következő generáció is megismerje, használja és örömet lelje azokban. A három nap során az egyházi könyvtárak aktuális kérdéseivel és kihívásaival is foglalkoztak a résztvevők, emellett a konferencia lehetőséget biztosított a tagoknak a kapcsolatteremtésre és a szakmai eszmecserére. Az Egyházi Könyvtárak Egyesülése fontos szerepet tölt be a magyarországi könyvtári életben, és hozzájárul a kulturális örökség megőrzéséhez és a tudományos kutatás fejlődéséhez.

Forrás: Egri Főegyházmegye Fotó: Szent István Televízió

fordulójáról is megemlékeztek. A kettős jubileumi év mottója: Örökség, érték és jövő. Arra utal, hogy a tudomány, a hit és az emberformálás egységét ma is feladatuknak tekintik. Nemcsak a múlt értékeit őrzik,

platformján. A hírlevél évente négyszer jelenik meg; célja, hogy az egyesülés tagkönyvtárai megismerjék egymást, megoszthassák egymással híreiket, fejlesztéseiket, és a munkatársak a szakmát érintő

és a lelkiunket gazdagítják. A *Biblia* és a biblikus irodalom pedig az igazra, jóra, szépre vágó lelkiunket gazdagítja. Arra buzdította a könyvtárosokat, hogy rendszeresen olvassák Isten hozzánk inté-

arra hív minket, hogy az egész világot próbáljuk megérteni.

Kusper Judit egyetemi docens a mesék szerepéről tartott előadást. Takács Benedek szervezetpszichológus, generációkutató előadásában azt a témát

HÍREK KÉPEKBEN

• **Július elején** minden évben közösen ünneplik az Eucharisziát a közszolgálatban dolgozók a szombathelyi székesegyházban. A különleges szentmisét július 4-én Székely János megyéspüspök mutatta be, Wimmer Roland apát-plébános és Grafl Ákos, a soproni városplébánia káplánjának koncelebrálásával.

• **Átadta az Év Pedagógusa és az Év Munkatársa díjakat** a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) Iskola Alapítványa, a fenntartásában működő oktatási intézményekben dolgozó tanárok, illetve a pedagógiai munkát segítő szakemberek szolgálatának elismeréseként július 7-én. Idén Kiss Kinga Katalin, az MMSZ Tiszaburai Általános Iskola tanítója, Kőműves Mónika, az MMSZ Galló József Általános Iskola és Magoncka Óvoda óvodapedagógusa, óvodavezetője, Sztolarikné Horváth Nikolett, az MMSZ Devecseri Szakképző Iskola oktatója és igazgatóhelyettese, valamint Fehérné Benei Éva, az MMSZ Károly Róbert Technikum, Szakképző Iskola és Gimnázium munkatársa kapta a díjat.

Szerzetesi hírek megújult formában

A Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciái Irodájának honlapjáról

Megújult a Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciái Irodájának honlapja, a szerzetesek.hu oldal, amelyet tizenegy éve azért hoztak létre, hogy legyen egy központi internetes híroldal a magyarországi szerzetesrendekről.

A honlap információkat és híreket közöl a Magyarországon élő és magyarországi központtal rendelkező kilencven szerzetesközösségről, valamint a szerzetesközösségek együttműködését, összefogását inspiráló, szervező, szolgáló szerzetesi irodáról. Az állandó tartalmak között átfogó és részletes képet ad a női és férfi szerzetesrendekről az információs térkép, a médiatár és az információs imanaptár, amely

az év minden napjára megnevez egy közösséget, amelyért mádkozni lehet.

Az oldalon megtaláljuk a rendi fenntartású szociális és köznevelési intézmények elérhetőségeit, valamint egy kattintással elérhetjük a Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciájának Irodája által koordinált Emberi Méltóság Stratégia és a Zarándoktábor honlapját. A főoldalon megjelenő hírek mellett külön rovatban is megtalálhatók a szerzetesi iroda konkrét hírei, a köznevelési és szociális területtel foglalkozó hírek és a lelkeségi tartalmak.

A honlapot Mészáros Lajos és Mészáros Andrea készítette eredetileg is, és most annak megújítása szintén az ő munkájuknak köszönhető.

Forrás és fotó: szerzetesek.hu

Ima teljes gőzzel

A 15. motoros búcsút tartották Máriapócson

Tizenötödik alkalommal szervezte meg máriapócsi motoros búcsúját a Görögkatolikus Motorosok közössége július 5-én. Több mint százhusz motor sorakozott fel a kegytemplom előtti téren, ahol az ünnepi Szent Liturgián Bőjte Csaba OFM mondott szentbeszédet.

A motorosokat különböző versenyekkel, a gyerekeket ügyességi pályával várták a szervezők a nap folyamán. Volt gyónási lehetőség, és huszonnégy felnőtt veradásra is szánt időt. A búcsú a hagyományoknak megfelelően lelkinappal kezdődött. Július 3-án a pocsaji görögkatolikus templomba várták társaikat a zarándoklat főszervezői, Szirmai Máté és Nádró János.

A lelkievető feladatot idén Bőjte Csaba vállalta. A zarándoklatot megnyitó vecseryét követően ő tartott előadást a jelenlévőknek. Másnap imaórával indították a napot, majd miután csatlakozott hozzájuk Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, elindultak úticéljuk, Máriapócs felé. Bár a két település között légvonalban mindössze nyolcvanhat kilométer a távolság, a motorosok ezen a napon háromszáz kilométert gurultak. Egy motoros számára ugyanis nincsenek izgalmas egyenesek, csak izgalmas kanyarok – tud-

Több mint százhusz motor sorakozott fel a kegytemplom előtti téren, ahol az ünnepi Szent Liturgián Bőjte Csaba OFM mondott szentbeszédet

tuk meg a zarándoklat előtt az útvonalválasztás kapcsán Szirmai Mátétól.

Az első megálló Székelyhid volt, itt találkoztak újra Bőjte Csabával és a Ha-Jó Táborban résztvevőkkel. A néptáncbóros gyerekek rövid műsort adtak elő, majd ők is felülhettek pár körre a motorosok mögé. A következő pihenőt az élesdi szerpentin, a Feketeerdő mellett tartották. A nap utolsó megállója pedig a görögkatolikus nemzeti kegyhely volt. A résztvevők első útja a kegytemplomba vezetett, hogy hálát adjanak a közös motorozásért, s természetesen azért, hogy mindannyian épségben érkeztek meg a Szűzanya színe elé. Bőjte Csaba OFM egy rövid elmélkedést is tartott a templomban.

A másnapi búcsúra kora reggeltől érkeztek a motorosok az ország számos pontjáról, a Görögkatolikus Metropolisz mindhárom egyházmegyéjéből. Idén hangnyomás-, szlalom- és lassúsági versenyben mérték össze tudásukat és ügyességüket, illetve motorjaik teljesítményét, motor és motoros összhangját a jelentkezők. Régi vendégként köszönthették újra Németh Rolandot, a Hungaroring Driving Center motoros instruktort, aki hasznos tanácsokkal látta el a jelentkezőket. A szervezők a gyerekekre is gondoltak, akiket Haramura Anna debreceni óvodapedagógus ügyességi pályával, kifestőkkel várt. A kicsik nagy lelkesedéssel rőták a köröket kisbiciklijükkel, kismotorjukkal, s ha borultak

is néha a bóják, mindenki kapott emléklapot és ajándékot.

A versenyeket követően minden résztvevő a tábori oltár előtt sorakozott fel. Haramura

Béla, Ignác András és Karakó Roland motoros felszerelés helyett papi ruhát öltöttek magukra – ők celebrálták a búcsú Szent Liturgiát, Turjanica János papnövendék pedig a kántori szolgálatot vállalta. Az ünnep szónoka Bőjte Csaba volt, aki a remény szentévééről mondott tanítást a több mint kétszáz résztvevő előtt. Szent Ágoston gondolatát idézve, a ferences szerzetes kiemelte: ahol nincs remény, ott nincs kereszténység sem. A remény isteni erény, ami olyan, akár az izom: ha használjuk, megerősödik, ha nem használjuk, elsovad. Jézus élete folyamatos zarándoklat volt, amit azért vállalt,

megtanulni, együtt, vállvetve építeni Isten országát, nem jött volna el közénk. Az élő hit a lehetetlennek tűnő helyzeteket is képes lehetségessé tenni. Ez a változás kulcsa is. A Szentlélek elleni legnagyobb bűn pedig maga a reménytelenség – hangsúlyozta Bőjte Csaba. Mint mondta: a motoros zarándoklat is a reményt hirdeti.

A Szent Liturgiát követően díjazták a versenyek győzteseit. Az eredményhirdetés után Szirmai Máté kérte Isten áldását minden motorosra. „Utazz együtt e motorosokkal is, minden ellenséges vihart megfékezvén támassz kedvező időket, mindenhol légy vezetőjük, és hárítsd el tőlük minden kísértés ármányát!” – szölt az imádság, majd Szirmai Máté szenteltvízzel hintette meg a motorosokat és motorosokat, akik gázfröccsel köszönték meg az áldást. A nap zárásaként a motorosok rendőri felvezetéssel indultak el a hodászi cigány közösség templomába, ahol Trescsula József tanulmányvezető papnövendék mondott néhány gondolatot a templomról és az egyházközségről. A közösség tagjai frissítővel várták a motorosokat, akik a nap végén innen indultak el hazafelé.

Szöveg és fotó: Tóthné Espán Margaréta, Szirmai Máté
Forrás: Görögkatolikus Metropolisz